

schampere

Hét onafhankelijke studentenblad van de Universiteit Gent

Jaargang 47 // #622 / 27 09 2021 // tweewekelijks tijdens het academisch jaar

UW PROFFEN LIEGEN
TEGEN U

INSIDE DE
HEROPENDE
BOEKENTOREN

IS CRUELLA DE VIL
GAY?

Colofon

Oplage

4000 exemplaren op papier, gratis verspreid in alle faculteiten, resto's en homes van de UGent. Verschijnt tweewekelijks tijdens het academiejaar.

Verantwoordelijke uitgever

Dries Blontrock
Hoveniersberg 24, 9000 Gent

Druk

Cartim Print nv
Jan Samijnstraat 11
9050 Gentbrugge

Hoofdredacteur

Dries Blontrock

Coördinator

Jan Emiel Cordeels

Chef Reclame & PR

Dries van Dort

Chef Lay-out

Pieter Beirens

Chef Eindredactie

David Michiels

Chef Cultuur

Charlotte Monbailieu

Chef Wetenschap

Collin Cardon

Chef Beeld

Het kan jijzelf zijn!

Chef IT

Felix Capon

Redacteurs

Charlotte "Davy Jones" Monbailieu, Collin "Sauron" Cardon, Dries "Persdienst" Blontrock, Dries "Miranda Priestly" Van Dort, Ella "de grote boze wolf" Roose, Felix "Regina George" Capon, Flo "Ursula" Tomlinson, Hannah "Jacques uit Thuis" Boen, Jan Emiel "de Leeuw van Vlaanderen" Cordeels, Judith "Nurse Ratched" Lambert, Keanu "Chuck" Colpaert, Lieselotte "Queen of Hearts" Vandeputte, Nathan "Evil Morty" Laroy, Pieter "Marche-les-Dames" Beirens, Thomas "Blofeld" De Paepe

Medewerkers

Kaj "Robbie Rotten" Zwerver, Kasper "Hans Landa" Dheedene, Nette "Yzma" De Schrijver, Sander "Hades" Muylaert, Tristan "The Joker" De Belser

Beeld

Charlotte Monbailieu, Collin Cardon, Dries Blontrock, Dries Van Dort, Flo Tomlinson, Hanne Thiessen, Kaj Zwerver, Kasper Dheedene, Lieselotte Vandeputte, Mari "Syndrome" Indesteege, Odile "Maleficent" De Vos, Pieter Beirens, Pieterjan Frees, Ramona "Hela" Nölle, Thomas De Paepe

Eindredactie

Collin Cardon, David Gaston Michiels, Dries Blontrock, Dries Van Dort, Ella Roose, Felix Capon, Jan Emiel Cordeels, Judith Lambert, Mari Indesteege, Nathan Laroy, Pieter Beirens, Pieterjan Frees, Thomas De Paepe, Vincence "Bellatrix von Detta" De Gols

Cover

Thomas de Paepe

Yes, maar toch vooral No

DOOR DRIES BLONTROCK

Je moet het de UGent nageven: telkens als je denkt dat het dieptepunt qua marketing bereikt is, vinden ze toch nog een manier om je teleur te stellen. Al sinds het begin der tijden worden studenten door de ondraaglijke holheid van de 'Durf Denken'-campagne geteisterd. Gelukkig verwent de universiteit haar studenten ieder jaar met een nieuwe, prikkelende reeks advertenties om zichzelf in de kijker te zetten. Een paar jaar geleden was er bijvoorbeeld 'UGent groet student'. De groetjes terug, maar wat betekent dat?

Het jaar nadien was het de beurt aan "UGent opent academiejaar". Er zijn niet veel deuren ingetrapt die ooit opener stonden. Wat was de universiteit anders van plan? Alles dicht houden en iedereen naar huis sturen? Halverwege het gezegende jaar 2020 bleek dat plots wel degelijk mogelijk. De universiteit toonde zo opnieuw dat ze haar tijd ver vooruit was. De ongewone situatie bracht uiteraard het beste naar boven in het marketingteam. Zij creëerden de slogan 'On/Off', verwijzend naar de combinatie van on- en offline les en on- en off-campus activiteiten. Achteraf bleek ook deze slogan profetische gaven te bezitten, want na

een kleine maand 'on-campus' vlogen alle studenten er 'off' om thuis wortel te gaan schieten in een Zoomles.

Dit jaar blijven de marketeers hangen in de tegenstellingen: geen 'on' en 'off', maar 'Yes and No'. Deze campagne volgt het bekende stramien: eerst een beetje hoop geven, om die meteen weer de kop in te drukken.

De campagne lijkt te passen in een bredere strategie. Rector **Rik Van de Walle** verstuurd eind augustus een mail waaruit af te leiden viel dat alle coronamaatregelen wegvielen in de UGent-gebouwen, behalve misschien de mondmaskerplicht. Dat zette hij begin september weer recht door de Vlaamse regering aan

te halen, die de algemene mondmaskerplicht in leslokalen wou laten vallen. Vier dagen later was het opnieuw prijs: mondmaskers zouden niet langer verplicht worden, maar enkel als er aan een lijstje voorwaarden voldaan wordt. Bespaar uzelf alvast de moeite en volg gewoon de volgende richtlijn: als uw prof zegt dat het mag, dan mag het. Alle experts binnen onze redactie zijn het hierover eens.

“
Het bekende stramien: eerst een beetje hoop geven, om die meteen weer de kop in te drukken

Onderwijs

Studentenevenementen & Dagelijkse Restokost 4.

Best of: koffiebars in centrum Gent 5.

"Liberalen zijn ook mensen" 7.

Paul Verhaeghe met emeritaat 8.

The Schamper Times 11.

Hoe uw proffen u beliegen 12.

Hypocrisie is geen doodzonde 15.

Nederlands woonprotest verenigt alle generaties 16.

De kleurplaat! 19.

Fotoreportage Boekentoren 20.

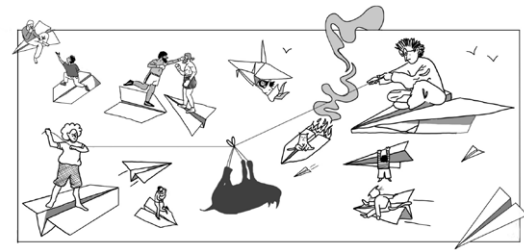
Wetenschap

22. Wetenschapskort

24. Ig Nobelprijzen: de geschifte wetenschap

27. Studeren met je smartphone is een slecht idee

28. Skaten in Gent: loopt het op rolletjes?

Cultuur

Recensie: 'De Doodgravers van België' 30.

De hoax van de hokjesmaatschappij 31.

Is Cruella de Vil gay? 32.

Photodump 34.

Ode aan de maaltijdkoerier 36.

Kinderen na de eerste date 37.

Satire

38. De Liegende Bureaucraat

39. De Strip & De Liegende Rector

STUDENTEN EVENEMENTEN

DOOR JAN EMIEL CORDEELS

Een klein overzicht van al het moois dat de studentenverenigingen van de UGent ons de komende twee weken te bieden hebben:

September-Oktober

27	28	29	30	1
19:30 Jenever Baseball Vlaamse Geneeskundige Kring <i>Koning Albertpark (Zuidpark)</i>	19:30 Fake News Debat Minos <i>Campus Boekentoren</i>	12:00 STUDENT KICK OFF <i>Sint-Pietersplein</i>	18:30 Proefles Ballroom en Latin Gentse Universitaire Dansclub <i>De Thermanal</i>	20:00 Artikelverdeling Schamper <i>Campus Twee kerken (aan De Thermanal)</i>
4	5	6	7	11

dagelijkse restokost

Maandag 20 september is nu al de beste dag van het komende academiejaar. Voor het eerst sinds het ontstaan van deze sectie konden we immers onze professionele proeverijen uitvoeren aan een tafeltje in De Brug. We kozen de penne met gegrilde groentjes uit als feestmaal om deze hoogdag in te luiden.

Leek het alsof elke hap je kon laten dromen van pittoreske Italiaanse kustdorpjes? Nee, dat niet. Was het best lekker voor een gerecht in een studentenresto? Ja, dat wel. Ook al leek de pasta soms te lijden onder een identiteitscrisis, aangezien het niet kon kiezen tussen een al dente of net te gare structuur. De saus maakte veel goed. De groentjes bleken mooi gegaard en hadden een aangename nasmaak. Toch waren het de veganistische balletjes, elegant gedresseerd op onze hoopjes pasta, die het meest bekoorden. Een leuke textuur met een zeer fijne kipachtige smaak zorgden ervoor dat we deze balletjes kunnen kronen tot het meesterwerk van De Brug.

DOOR HANNAH BOEN
BEELD DOOR CHARLOTTE MONBAILLEU

PENNE MET GEGRILDE GROENTJES

Best of: koffiebars in centrum Gent

DOOR KEANU COLPAERT
BEELD DOOR FLO TOMLINSON

1. TAKE FIVE ESPRESSO BAR

Take Five is een vaste waarde voor elke student die wel eens campus Aula bezoekt. Het aanbod aan koffie is hier natuurlijk bijzonder uitgebreid, zoals het een echte espressobar betaamt. Liefhebbers van *espresso based drinks* en filterkoffie kunnen hier hun meest gecompliceerde drankjes verkrijgen zonder al te veel uitleg. Dankzij hun twee verdiepingen en bescheiden terras kan je hier ook altijd terecht om in rust te studeren terwijl je de nodige cafeïnefix bestelt. Geen fan van koffie, maar toch een studieplek nodig? Ook verrukkelijke limonades en andere warme drankjes kan je hier vinden! Bovendien zijn de ontbijt- of lunchdates een aanrader, want wat is er nu gezelliger dan een koffiebar om iemand te leren kennen?

2. WAY

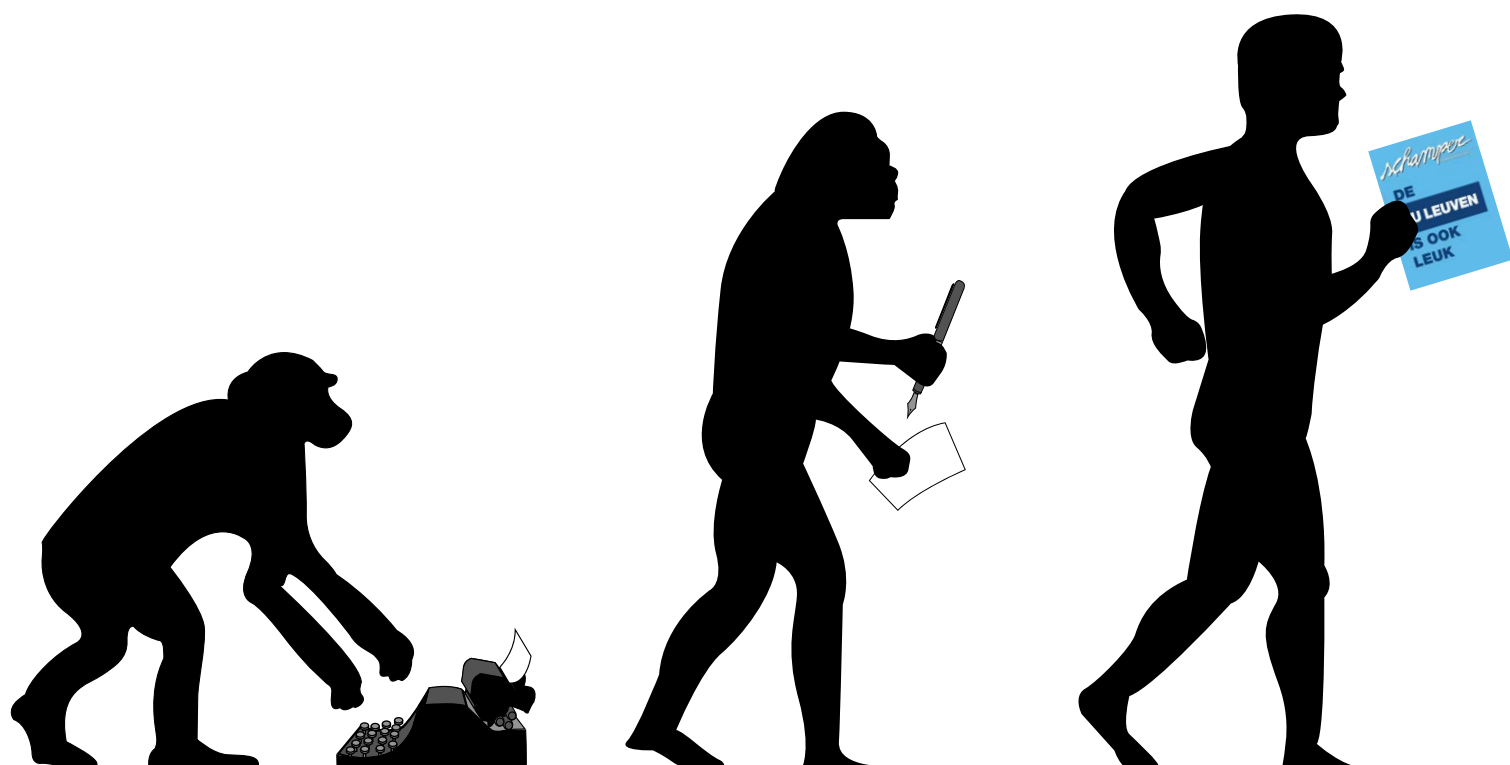
Iets verder in de Volderstraat vind je ook **Way**. Zoals de naam al aangeeft, kan je hier normaliter enkel koffie krijgen voor takeaway. Er zijn dan ook geen zitplaatsen binnen, en de terrasruimte is vrij beperkt. Een niet-zo-verhuld geheim is echter dat je je koffie wél in een mooi tasje kan krijgen als je het heel lief vraagt aan de barista van dienst. Voor de koffiefanaat is deze bar echter wel zo'n beetje het koffiewalhalla van Gent. Naast geweldige koffie vind je er ook een groot aanbod aan koffieaccessoires en krijg je er advies van de bovenste plank. Ten laatste maakt het strakke design van de toog met ingebouwde espressomachine deze bar zeker een bezoekje waard.

3. PEABERRY COFFEE

Peaberry is al een tijdje een vaste stek voor alle koffiefanatici in Gent. Van de drie bars is deze dan ook veruit de gezelligste. De bar zelf is vrij klein, zeker binnenin, maar dat maakt ze meer dan goed met de grote hoeveelheid liefde die ze uitstraalt. Zoals in de andere bars vind je hier je vaste koffieshot, met daarnaast ook een aanbod aan warme en koude dranken zonder cafeïne. Het interieur alleen al is een bezoekje waard: je vindt er een wisselend aanbod aan interessante prints en andere kunstwerken. Interessant voor zowel de *social butterflies* als de kunstgoeroes.

schamper

EVOLUEERT

INTERESSE? KOM LANGS OP ONZE REDACTIEVERGADERINGEN:

27/09 - 04/10 - 11/10 - 18/10 - 25/10 - 01/11 - 08/11

20U, DE THERMINAL, HOVENIERSBERG 24

“Liberalen zijn ook mensen”

Hemd van Ralph Lauren – check. BMW van de papa – check. Villa in Sint-Martens-Latem en appartement in Knokke – dubbelcheck. De clichés over liberalen zijn gekend. LVSV-voorzitter Lars Bevernaegie wuift ze weg met donkerblauwe groeten en een lichtblauw hemdje.

Het Liberaal Vlaams Studentenverbond, kortweg het LVSV, is een politiek-filosofische studentenvereniging voor studenten met een blauw hart. In het Liberas, het vroegere Liberaal Archief op het Kramerplein, spraken we met hun voorzitter **Lars Bevernaegie** over de liberale stereotypen, en wat hij als liberaal van de actualiteit maakt.

DE BLAUWHEMDJESBRIGADE *Klopt het dat een liberale studentenvereniging een clubje voor fils à papa is?*

“Het stereotype van de fils à papa hangt inderdaad rond het liberalisme, maar dat is niet juist. In het liberalisme staat juist zelfbeschikking centraal: je bent verantwoordelijk voor je eigen succes. De bankrekening van je ouders telt strikt genomen niet mee.”

Het LVSV, dat is toch de blauwe-hemdjesbrigade?

“Het cliché over blauwe hemdjes heb ik al vaak gehoord. We maken er tegenwoordig bij het LVSV spottend de gewoonte van om een brief af te sluiten met ‘donkerblauwe groeten en een lichtblauw hemdje’, maar eerlijk gezegd kleden wij ons niet veel anders dan de doorsnee student. Liberalen zijn ook mensen.”

Het LVSV is toch simpelweg een chiquere naam voor Jong VLD?

“In onze vereniging praten we over filosofie en ideologie. Partijpolitiek laten we zoveel mogelijk achter-

wege. Ik vind overigens dat je tegenwoordig als liberaal moeilijk bij de Open VLD terecht kan, maar de wegen van het LVSV en Open VLD kruisen wel. De huidige burgemeester van Gent, ‘liberaal’ (kucht) **Mathias De Clercq**, is bijvoorbeeld een oud-LVSV-lid.”

Zijn liberalen niet slechts mensen die geen belastingen willen betalen?

“Ik vind dat er maar weinig belastinggeld goed wordt besteed in België, maar belastingontduiking is een individuele keuze. Het liberalisme heeft hier niets mee te maken.”

“

“De huidige burgemeester van Gent, ‘liberaal’ (kucht) Mathias De Clercq, is een oud-LVSV-lid.”

LIBERAAL IN CORONATIJDEN *Moet de coronapas ook in Vlaanderen ingevoerd worden?*

“Ik ben tegen een coronapas zoals die in Brussel of Frankrijk wordt ingevoerd. Door deze pas worden mensen impliciet verplicht zich te laten vaccineren. Dit is een vorm van verplicht toedienen van medicatie, een grens waar ik niet over wil gaan. Ik vind het goed dat vaccinatie een individuele keuze is.”

Vorig jaar stonden jullie op de rem voor een eenmalige subsidie voor politieke verenigingen. Waarom was die volgens jullie overbodig?

“De toenmalige coronasteun leek ons overbodig omdat we enerzijds al subsidie van de UGent ontvingen en anderzijds door de pandemie niets konden organiseren. Het ging om een blanco cheque die je aan eender wat kon uitgeven. We hebben de premie van 250 euro, nadat we eerst algemeen protest aantekenden en dit op niets uitdraaide, aan een goed doel geschonken.”

Wat met de patenten op de coronavaccins?

“Onlangs schreef ik in ‘Neohumanisme’ (het blad van LVSV, red.) een betoog tegen intellectuele eigendomsrechten. Het boek ‘Against intellectual monopoly’ doorprikt het liberale dogma. Het huidige systeem remt technologische innovatie af. Ik sta open voor een grondige hervorming van patenten, zo niet een afschaffing.”

Paul Verhaeghe met emeritaat: het afscheidsinterview

OVER DE UNIVERSITEIT, PSYCHOANALYSE EN TINDER

Gewoon hoogleraar aan de faculteit Psychologische en Pedagogische Wetenschappen (FPPW), deskundige in de psychoanalyse en auteur van verschillende bestsellers: de UGent verliest met het emeritaat van Paul Verhaeghe een van haar voornaamste professoren.

Ondanks de vele tekeningen van kleinkinderen aan de muur kan je **Paul Verhaeghe** niet beschuldigen van grootvaderallures. Klaar met lezen, schrijven en zich maatschappelijk engageren is hij nog lang niet. Professor Verhaeghe blikt terug op zijn tijd aan de UGent.

Hoe is de universiteit geëvolueerd tijdens uw carrière?

Als ik vergelijk met twintig, dertig jaar geleden, is het onderwijs fenomenaal verbeterd: er zijn betere docenten en de vakken zijn ook meer gestroomlijnd. Het slechte nieuws is dat de vooruitgang die we daar geboekt hebben, volledig weggespoeld wordt door de overvloed aan studenten. Wij hebben nu een kleine duizend eerstejaars aan de FPPW en dat kan je niet langer bolwerken. Mocht ik vorig academiejaar het vak 'cultuur- en maatschappijkritiek' in het echt hebben kunnen doceren, dan had-

den we geen voldoende groot auditorium gevonden.

Het aanwervingsproces van personeel is ook veranderd. In het begin van mijn carrière draaide alles om macht. Mensen werden naar voren

“

Wat de rector gedaan heeft met de leerstoel Etienne Vermeersch is een flater

geschoven omdat ze bij de loge of de katholieken zaten, met iemand in bed hadden gelegen, of weet ik veel welke familiale relaties hadden. Vanaf midden jaren negentig veranderde dat en verschoof de focus naar wie kwaliteit kon bewijzen. Dat heeft het landschap aan de unief echt veranderd en gemoderiseerd. Wat de rector recent deed met de leerstoel **Etienne Vermeersch** is gewoon een flater. Het gaat in tegen de evolutie van de universiteit naar een fatsoenlijke meritocratie. Ten eerste zijn leerstoelen afgeschaft, dus dat is op zich al vreemd. En als je daar dan iemand in katapulteert met een procedure die niets voorstelt, is het precies 1980. **Rik Van de Walle** heeft geluk gehad dat er toen geen verkiezingen waren, want hij is daar heel wat krediet verloren.

Op welke manier is de vakgroep Psychoanalyse en Raadplegingspsychologie veranderd doorheen de jaren?

Er is altijd discussie over de wetenschappelijkheid van psychoanalyse geweest. Mijn voorganger **Julien Quackelbeen** had geen belangstelling voor wetenschappelijk onderzoek. Voor hem was klinisch onderzoek het enige wat telde. Toen ik de vakgroep overnam eind vorige eeuw, zei de toenmalige decaan: "Als je wil dat de vakgroep blijft bestaan, moet je inzetten op empirisch onderzoek." Ik was dat al van plan, maar dan op onze voorwaarden: met kwalitatief, klinisch en wetenschappelijk onderzoek. Ik ben vanaf dan assistenten en docenten gaan zoeken die zowel in psychoanalyse, als in statistiek en methodologie uitblonken. Vanaf pakweg 2000 zijn wij begonnen met degelijk onderzoek en we hebben daar een eigen stijl in ontwikkeld. We hadden heel snel door dat onderzoek op grote groepen niet veel opleverde. Daarom hebben we de focus verlegd naar casestudy's waarbij we mensen met zichzelf vergelijken doorheen de tijd. Wie nu nog beweert dat psychoanalyse niet wetenschappelijk is, is niet mee. Binnen onze vakgroep wordt er heel degelijk onderzoek gedaan.

Soms krijgt psychoanalyse de kritiek dat zij misogyn zou zijn. Hoe gaat u daarmee om?

Het is geen enkel probleem om

analytici te vinden die misogyn zijn. Het is ook geen enkel probleem om analytici te vinden die juist progressief zijn. Als je kijkt naar de Amerikaanse psychoanalyse, dan is die heel progressief. De Franse psychoanalyse is dan weer oerconservatief. Wie je citeert, is dus zeker van belang. Psychoanalyse is een huis met vele kamers, en de psychologie in het algemeen ook. Als je terugkijkt naar het werk van Freud is dat eerder dubbelzinnig. Zijn theorieën en redeneringen waren vaak erg paternalistisch en patriarchaal; hij was een kind van zijn tijd. Als je leest wat hij zegt over de vrouw, kom je soms zinnen tegen waarvan je denkt 'Jezus Christus, wat een achterlijke'. Terzelfdertijd zie je dat hij in zijn vereniging altijd ruimte heeft geboden voor vrouwen.

In uw nieuwe boek 'Wat brengt u hier?' bespreekt u een aantal maatschappelijke ontwikkelingen. Wat maakt uw invalshoek op de maatschappij als psychoanalyticus uniek?

Het specifiek psychoanalytische zit in mijn mensbeeld. Ik ga uit van de idee dat de mens een verdeeld wezen is. Dat klinkt abstract, maar

iedereen ervaart dat elke dag. Zo spreken we over 'ik ben kwaad op mezelf', 'ik ben mezelf tegengekomen' of 'ik loop weg van mezelf'. Een van de manieren om die verdeeldheid op te lossen is door het minder goede stuk van onszelf bij de ander te leggen.

Freud beschrijft hoe je dat terugvindt in de politiek en in heel wat maatschappelijke bewegingen. Een gevolg van die verdeeldheid is dat je ervan uit kan gaan dat er altijd een onbehagen zal zijn, een spanning tussen het individu en de samenleving. Dat onbehagen heeft niet alleen te maken met de kwaliteit van de samenleving, maar ook met het feit dat die interne verdeeldheid bestaat. We moeten de twee kanten bekijken.

U heeft het in uw boek ook over relaties en liefde. Klopt het dat de huidige jonge generatie op voorhand al het idee heeft dat een relatie gaat mislukken?

Een van de uitspraken van Lacan luidt: "Il n'y a pas de rapport sexuel". De belangrijkste betekenis van die uitspraak is dat er geen vaststaand model is voor een liefdesrelatie. Wij

vullen onze liefdesverhoudingen in met wat onze cultuur voorspiegelt. Het beeld dat vandaag via de mainstream media voorgehouden wordt, is mislukking. Dat zie je in films, literatuur, boeken, en zoiets heeft effecten. Het zorgt ervoor dat veel jonge mensen ervan uitgaan dat de kans op een geslaagde relatie niet zo groot is. Terwijl een omgekeerde redenering veel positievere effecten kan hebben: stap in een liefdesverhouding met het idee dat het niet eenvoudig is, en dat je er wel voor moet engageren. Dat vind ik een veel beter vertrekpunt.

Wat denkt u over de student die op Tinder zit?

Tinder is een seksapp en illustreert de evolutie van seksualiteit. Seks is tegenwoordig losgekoppeld van een langdurige relatie, terwijl er vroeger een maatschappelijk verwachte koppeling was tussen liefde en seksualiteit. De ont koppeling is nieuw. Voor zover ik daar zicht op heb, zie ik veel jongeren eens ze de dertig naderen toch een duurzame relatie aangaan. Het *tinderen* is dan gedaan en plots wordt het werkelijk.

Hoe ziet u uw emeritaat, bent u van plan om nog meer boeken te schrijven?

Ik heb geen vaste plannen, behalve dat ik een beperkte praktijk als psychoanalyticus zal blijven behouden. Ik zal sowieso blijven lezen en schrijven om de eenvoudige reden dat ik dat heel graag doe. Ik ben niet van plan om nog taken op te nemen aan de universiteit. Ik heb te veel collega's van zeventig jaar nog zien toekomen met hun va-

“

**Als je leest wat Freud
zegt over de vrouw,
kom je soms zinnen
tegen waarvan je denkt
'Jezus Christus, wat een
achterlijken'**

lieske om nog iets te komen doen. Daar werd altijd met een zekere meewarigheid naar gekeken. Wat ik zal missen is het lesgeven. Bij lessen kan je iets opbouwen, ook in je eigen denken, en dat ben ik kwijt. Veel van mijn boeken bevatten gedachtegangen die ontwikkeld zijn tijdens colleges.

Om af te sluiten, de Boekentoren als fallussymbool: wat denkt u?

Ik denk niet dat je de psychoanalyse nodig hebt om te zien dat die fallische concurrentie bij mannen heel sterk aanwezig is. Mannen willen altijd de langste hebben, en in het geval van gebouwen, de hoogste. Los daarvan vind ik de Boekentoren van Van de Velde prachtige architectuur. Mannen willen altijd de langste hebben, en in het geval van gebouwen, de hoogste. Ik denk niet dat je de psychoanalyse nodig hebt om te zien dat die fallische concurrentie bij mannen heel sterk aanwezig is. Als alle architecten vrouwen waren, dan zou je een ander soort concurrentie hebben. Los daarvan vind ik de Boekentoren van **Van de Velde** prachtige architectuur.

Het nieuwe boek waarin Paul Verhaeghe zijn denken uit de doeken doet, 'In gesprek met Paul Verhaeghe' van Sarah Vankersschaever verschijnt eind september.

Interesse of vragen? Stuur een mailtje naar participatie@gentsestudentenraad.be

CENTRALE STUVERS

MOBILITEIT
KWALITEITSVOL ONDERWIJS
DELEN SAMENVATTINGEN
ONDERWIJS- EN EXAMENREGLEMENT
INVLOED OP HET UNIVERSITAIR BELEID
MENTAAL WELZIJN
MENSENRECHTEN
HUISVESTING
STUDIEKOSTEN
STUDIEPLEKKEN
LESOPNAMES

THE SCHAMPER TIMES

NIEUWS UIT DE STUDENTENVERTEGENWOORDIGING

MAANDAG 27 SEPTEMBER 2021, THERMINAL, HOVENIERSBERG 24, 9000 GENT • NR. 622 • door Pieter Beirens

Naast zij die verdrinken in boeken en alcohol zijn er ook studenten die zich bezighouden met de belangen van de gewone student: de studentenvertegenwoordigers. In The Schamper Times overlopen we de thema's die deze geëngageerde zielen bezighouden.

NIEUW BESTUUR, NIEUWE VREUGDE

Het nieuwe academiejaar betekent voor veel verenigingen ook nieuwe gezichten in de uitvoerende functies. Dat is voor de Gentse Studentenraad (GSR), de centrale raad van studentenvertegenwoordigers, niet anders. Het Dagelijks Bestuur van de GSR, die de beslissingen van hun Algemene Vergadering moet uitvoeren, werd deze zomerblok ook aangevuld met nieuwe namen. Zo werd **Ben De Slagmulder** voorzitter, bijgestaan door **Thalita De Cuyper** als vicevoorzitter. Deze **Alexander De Croo** en **Frank Vandembroucke** van de UGent staan er natuurlijk niet alleen voor. Naast hen vullen **Ruxandra Bighiu** en **Sara Helsen** de functie van Bestuurder Participatie in, hebben we **Floris Coenders** als Bestuurder Extern en **Matthijs van Noort** als Bestuurder Digitalisering. **Dorien Gysens** nam de rol van Coördinator op en ondersteunt zo het Dagelijks Bestuur samen met een groep medewerkers. Wie bekend is met hun mailinglijst weet ook dat de GSR om de haverklap een verkiezing organiseert, en dus vaak open posities heeft voor studenten die bestuurder van het een of het ander willen worden.

MEER PASTA, GOEDKOPERE KROKETTEN

Hoezee, hoezee, driemaal hoezee! De studentenrestaurants, door massa en menigte aangesproken als de studentenresto's of zelfs gewoon resto's, zijn terug open na de lange zomervakantie. Wanneer je aan 'studentenresto' denkt, denken vele studenten uiteraard aan de fameuze en recent ook beruchte brugspaghetti. Voor wie

het nieuwe recept verkiest, of gewoon nooit beter heeft geweten, is er goed nieuws: de brugspaghetti krijgt er enkele vriendjes bij. De resto's willen namelijk meer inzetten op pasta en zullen verschillende variëteiten op het menu zetten, waaronder een variant met pesto en een met vier kazen. Voor de pasta- en/of *italofoben* die dit verafschuwen, is er ook ander restonieuws: de kaaskroketjes worden goedkoper! Ieder die fan is van goedkope maaltijden zal dit academiejaar dus kunnen beginnen in blijdschap, met een volle buik en een bijna volle portefeuille.

SHARING IS CARING

Als we iets weten over studenten, is het dat ze graag delen. Van drank en tabak tot cursussen en examenvragen: soms lijkt een universiteit wel op een soort commune zonder eigendom. Lang verliep dit deelgedrag via eerder clandestiene paden. Dat is echter verleden tijd, want vorig jaar lanceerde de universiteit het deelplatform UGent Deelt! Al staat het werkwoord 'delen' hier een beetje vreemd, aangezien de website meer een betalende rommelmarkt voor tweedehands cursussen, oude stoelen en labogerief is. Terwijl UGent Deelt nieuwe thuisjes zoekt voor een horde cursussen strafrecht, is er een ander deelplatform in de maak met een heel andere focus. Het betreft hier eerder examenvragen, samenvattingen en dergelijke. Studium – zo zou dat platform immers heten – is een initiatief van enkele studenten aan de faculteit Ingenieurswetenschappen en Architectuur en wordt in samenwerking met de GSR en het Faculteitenkonvent ontwikkeld. Al wie spontaan een paniekaanval krijgt van de combinatie 'onder constructie' en 'UGent', mag kalmeren, want we kunnen dit semester blijkbaar al een bètaversie verwachten.

Hoe uw proffen u beliegen

HET GROTE UGENT-LEXICON

Proffen, rectoren en ander UGent-personeel zeggen van alles, maar niet altijd wat ze echt bedoelen. Daarom voorzien we hier een professioneel samengesteld woordenboek waarin we het complexe UGent-lexicon speciaal voor jullie uit de doeken doen.

DOOR HANNAH BOEN & COLLIN CARDON
BEELD DOOR ODILE DE VOS

De extra literatuur op Ufora die u zelfstandig dient te lezen, is onontbeerlijk om te kunnen slagen voor dit vak:

Niemand wil mijn wetenschappelijke artikels lezen, daarom doe ik alsof ze heel belangrijk zijn voor het examen zodat mijn studenten op manipulatieve wijze zich verplicht voelen ze toch te lezen.

We zijn nu x-aantal weken verwijderd van het examen. Als u nu nog niet bent begonnen met leren, is de kans dat u slaagt minniem:

Ik vind het echt heel grappig om studenten angst aan te jagen. Het is immers nog perfect mogelijk om te beginnen met leren. Gelukkig zorg ik er met deze uitspraak voor dat er minder studenten komen opdagen op het examen. Minder verbeterwerk voor mij!

Domme vragen bestaan niet:

Domme vragen bestaan zeker weten wel en als u er een durft te stellen zal ik u bekogelen met een slijmerige slinger boomerspeeksel.

Ik zal straks pauze geven:

Er is een grote kans dat ik straks vergeet dat ik had beloofd om pauze te geven.

Ik heb voorbeeldvragen op Ufora gezet:

Ik heb drie zinnen en twee afbeeldingen uit mijn cursus gekopieerd om jullie een sprankeltje hoop te geven. Deze wordt op het examen vervolgens vakkundig de grond ingestampt met nieuwe termen, afbeeldingen, en altijd een lijntje te weinig om je volledige antwoord op te kunnen schrijven.

Deze taak staat niet op punten:

Ik weet dat u de taak niet serieus gaat nemen.
Ú weet dat u de taak niet serieus gaat nemen.
Wanneer u buist, zal ik al niet zo veel motiveering meer moeten geven.

Ik geef geen 20/20:

In het middelbaar heeft mevrouw **Janssen** van fysica mij onterecht een punt afgetrokken, waardoor ik niet de maximumscore behaalde. Uit niets minder dan pure wrok zorg ik ervoor dat iedereen mijn pijn zal voelen.

Eigen voorstellen voor bachelor- of masterproeven zijn van harte welkom:

Als een student ook maar een letter van mijn thema's durft af te wijken, zullen ze de toorn voelen van een overbetaalde doch verveelde professional. Meer dan een 12/20 hoeft de student in kwestie niet te verwachten.

Zet gerust ook jullie webcam aan:

Ik zit al anderhalf jaar opgesloten in een kamer. De enige gezichten die ik zie, zijn de bemaskerde voorbijgangers in de supermarkt. Mijn grappjes zweven in een vacuüm, en de laatste tekens van interesse zijn compleet verdord. Heb meelij!

Indien u een fout maakt bij het invullen van het meerkeuzevragenformulier, mag u een nieuw formulier vragen:

Indien het inkleuren van bolletjes al te moeilijk blijkt voor de student, heb ik niet veel hoop voor de verdere academische carrière.

Gelieve zeker 40 minuten op voorhand aanwezig te zijn in Flanders Expo, zodat we op tijd aan het examen kunnen beginnen:

We zullen jullie 39 minuten in de rij laten staan om dan iedereen in 1 minuut naar binnen te jagen. Het examen start alsnog 5 minuten te laat.

Kijk naar links en naar rechts, slechts één van jullie drie haalt het tweede jaar:

Ik ben een psychopaat die nooit in een autoriteitspositie voor een groep jongvolwassenen zou mogen geplaatst worden.

Indien u met vragen zit, aarzel dan niet om mij te contacteren. Ik ben steeds bereikbaar via mijn UGent-mail:

Misschien krijgt u drie jaar nadat u mij mailde antwoord. Misschien ook niet. Behalve als u de foute aanspreking gebruikt, dan stuur ik een mail om u op uw incompetentie te wijzen.

Uw paper/bachelorproef/thesis moet amusant geschreven zijn:

Ik wil dat u uw werkstuk zo sec mogelijk schrijft.

Indien ik een greintje emotie in uw schrijfstijl bemerk, zie ik u graag in augustus terug.

Als u vragen heeft, mag u mij altijd onderbreken:

Als er zelfs maar een lichte zucht durft te ontsnappen tijdens mijn betoog over **Tolstoj**, zal de politie u vinden op de bodem van de Leie met een molensteen aan uw voeten.

Dit jaar heb ik een nieuwe cursus. De versies van vorige jaren volstaan niet. U kan dus geen tweedehands exemplaar aankopen:

Ik heb twee spaties en een spellingfout aangepast. Aangezien mijn loon met tien euro per jaar is verminderd, moet ik mijn inkomsten maar elders vinden, nietwaar?

U mag helemaal eerlijk zijn bij de vakevaluatie. Aangezien deze anoniem is, zal ik toch nooit weten wie wat schreef:

Ik heb bronnen bij de informaticadienst van Staatsveiligheid. *I will look for you. I will find you. And I will kill you.*

Had je onbeschermd seks? Of wil je
het condoom weglaten in je relatie?

Laat jullie dan testen op soa's!

Meer info & condoomtips op [Allesoverseks.be](https://allesoverseks.be).

SENSOA

#NuZijnWeZeker

Vlaanderen
is zorg

Hypocrisie is geen doodzonde

Of wanneer het verwijt over de discussie struikelt

DOOR KASPER DHEEDENE

Politieke discussies op Twitter beginnen steeds meer op kabaal in de kleuterklas te lijken. Elkaar onophoudelijk beschuldigen van hypocrisie speelt daar een grote rol in: het maakt grondige discussie onmogelijk.

Onze befaamde rector **Rik Van de Walle** kwam in een ongemakkelijke positie terecht na ophef over plannen rond een boskap aan campus Sterre. Daar zou een nieuw studentenhuus moeten komen om de schaarste qua studentenwoningen te helpen opvangen. Het neerhalen van vierduizend vierkante meter bos stuitte op voorspelbare kritiek, omdat de boskap in strijd is met de eerdere pleidooien van de UGent rond het belang van biodiversiteit en kleine stadsbossen.

De verwijten van hypocrisie en opportunisme die de rector op zijn bord kreeg, zijn begrijpelijke kreten van verontwaardiging. Toch dragen ze niet bij tot het debat: ze laten geen ruimte voor nuance. Iemand voor hypocriet uitmaken overheerst steeds meer het open debat op sociale media, en Twitter in het bijzonder. Dat Twitter de voorkeur geeft aan korte berichten die een zo groot mogelijke, emotionele reactie opwekken bij de lezer, is begrijpelijk voor een platform dat u en ik als vermaak wel eens op het toilet lezen. Maar als het platform ook gebruikt wordt om een politiek discours te voeren, kan het al eens mislopen.

Het opbod van beschuldigingen op Twitter, waar de tegenpartij het absolute kwaad vertegenwoordigt en de eigen partij voor het absolute goede staat, is een gevaarlijke ontwikkeling die een gespleten maatschappij enkel verder uit elkaar dreigt te duwen. Iemand hypocrisie verwijten is kenmerkend voor een dergelijke

ongenuanceerde polemiek. Hypocrisie wordt gezien als een onvergeeflijke zonde. Het moet de argumenten en kritiek van de tegenpartij in een discussie tenietdoen, en dient vooral om de eigen superioriteit te verkondigen. Je krijgt een tennismatch waar de bal van hypocrisie met veel drama heen en weer wordt geslagen. Dat gebeurt ten koste van rationele stellingen en argumenten. Hoe incapabel je de tegenstander ook vindt, in discussies zou er geen

plaats mogen zijn voor ophitsende verwijten. Ongevaccineerde mensen zet je bijvoorbeeld niet aan tot vaccinatie door aan te tonen hoe dom en hypocriet ze wel zijn als ze het vaccin weigeren.

Wie zich vastbijt in een ideologisch puur denkkader,

verwerpt de nuance en breekt potentieel wederzijds begrip af. De inferioriteit van de tegenstander aantonen met verwijten van hypocrisie brengt vaak niets bij in een discussie, en lokt alleen maar meer emotionele uitspraken uit. Het open debat dreigt zo steeds meer de broodnodige kern van beschaafde discussie en nuanceren te verliezen. Terug naar het bos aan de Sterre: de nood aan biodiversiteit en stadsbossen primeert zeker vandaag boven het storten van beton. De plannen zouden dan ook herwerkt moeten worden. Dat de rector hypocriet klinkt in deze discussie, is een feit. Maar is iedereen dat niet in een complexe wereld waarin moeilijke beslissingen niet samen te vatten zijn in 280 tekens?

“
De inferioriteit van de tegenstander aantonen draagt vaak niets bij in een discussie

NEDERLANDS WOONPROTEST VERENIGT ALLE GENERATIES

DOOR KAJ ZWERVER

Afgelopen maand hielden in Amsterdam meer dan 15.000 mensen een mars naar de Dam om te protesteren tegen het huidige woonbeleid. Daarmee was het de eerste keer in veertig jaar tijd dat mensen de straat op kwamen om het thema 'wonen' aan te kaarten.

Het initiatief voor de demonstratie, onder de naam 'Woonprotest', is ontstaan op de achterkant van een bierviltje. Dat is tekenend voor het type gesprekken dat de afgelopen jaren plaatsvindt tussen jongvolwassenen over de uitzichtloze Nederlandse woningmarkt. Uit de leeftijd van de aanwezigen bleek echter dat het Woonprotest niet enkel een zaak van de jongeren is. Hieronder volgen twee gesprekken met enkele oudere deelnemers.

DE SCHULD VAN RUTTE

Het eerste gesprek was met een man van ongeveer vijftig jaar. "Dat het huidige investeringsklimaat heeft geleid tot woningen die worden verhandeld als beleggingsobjecten, is één ding. Er is in Nederland echter ook een actieve daling in het aantal beschikbare sociale huurwoningen", oppert hij. In Nederland worden sociale woningen gebouwd, verhuurd en beheerd door zogenaamde 'wooncorporaties'. In vijf jaar tijd zijn er bijna honderdduizend huizen uit deze gereguleerde sector verdwenen omdat woningcorporaties zich al jaren in zwaar weer bevinden. Hierdoor zien ze zich genooddaakt om woningen uit hun portefeuille te koop te zetten. De betoger werkte zelf meer dan twintig jaar voor woningcorporaties: "Het probleem voor de woningcorporaties is de verhuur-

dersheffing. Dat is een extra belasting voor corporaties die door de regering-Rutte II werd ingevoerd in 2014."

Destijds was deze maatregel bedoeld om tegemoet te komen aan de nodige besparingen en het spekken van de staatskas. Tegenwoordig is het echter een heffing van maar liefst twee miljard euro die de woningcorporaties elk jaar

“

“Collectief op straat komen voor maatschappelijke thema's is wel degelijk nuttig”

moeten ophoesten. Dit resulteert dus in hogere sociale huur en minder sociale huurwoningen. "Centrumrechtse partijen in het Nederlandse politieke landschap lopen ondertussen te koop met de armzalige leus 'bouwen, bouwen, bouwen'", aldus de betoger. Hij was echter van mening dat in de eerste plaats de sociale woningmarkt moet worden hersteld vooraleer er weer lustig beton gegoten wordt en de toch al schaarse Nederlandse biodiversiteit nog meer in het gedrang komt.

“EINDELIJK DE JEUGD”

Als tweede komt een vrouw van rond de zestig aan het woord. Ze oogde uiterst opgetogen en sprak over hoe blij ze was met de opkomst van jonge mensen die eindelijk hun stem laten horen. De afgelopen decennia was onze maatschappij volgens haar dan ook ontzettend geïndividualiseerd: "Dit zie je terug in het gebrek aan breedgedragen activisme onder jongere generaties. Collectief op straat komen voor maatschappelijke thema's is wel degelijk nuttig. Dat bewijst de geschiedenis."

Voor haar was het ook het eerste protest waaraan ze meedeed in veertig jaar. Haar vorige betoging dateerde van de Kroningsrellen in 1980. In de jaren 80 was er enorme sociale ongelijkheid door de grote werkloosheid en woningnood. Dat ontaardde in gigantische rellen en een van de grootste ordeverstoringen in de Nederlandse geschiedenis, uitgerekend tijdens de kroningsceremonie van koningin **Beatrix**. De vrouw vertelde dat ze zich nog kon herinneren dat ze destijds het hele jaar als twintiger werkloos thuis had gezeten. "Op vakantie gaan zat er niet in, en andere luxe die de hedendaagse jeugd ervaart, was destijds ook ondenkbaar", besluit ze.

VREEDZAME PROTESTEN

Opmerkelijk is ten slotte dat deze demonstratie toch een stuk rustiger verloopt dan die van 1980. Toen kwamen mensen naar de demonstratie met een winkelkar vol bakstenen. De foto's van half opengebroken straten en een enorme krakersbeweging die zich huizen eigen maakte, belichamen de grimmige sfeer van toen. Kraken is volgens sommigen immers een belangrijk onderdeel van een eerlijk woonbeleid. Er is geprobeerd om tijdens het Woonprotest een aantal leegstaande huizen te kraken die in het bezit zijn van buitenlandse investeringsmaatschappijen. De Amsterdamse politie sloeg deze pogingen echter hardhandig neer.

Recent is er al veel geschreven en gesproken over deze urgente wooncrisis in Nederland. In het

afgelopen jaar is de gemiddelde koopwoningprijs met maar liefst 18 procent gestegen. Ook in België stijgen de woningprijzen gestaag, zonder enige indicatie dat ze meteen zullen dalen. Daarnaast spelen nog verschillende andere

“

Ook in België stijgen de woningprijzen gestaag

zaken een rol: gentrificatie, discriminatie op de woningmarkt, erfgoedbelasting, huisjesmelkers, buitenlandse investeerders die de markt overspoelen, mensen die financieel vastzitten in hun woning en daardoor niet kleiner kunnen gaan wonen en zo de natuurlijke doorstroom op de woningmarkt

blokkeren, enzovoort. De woningmarkt is een complex dossier, en het is nog maar zeer de vraag of 'bouwen, bouwen, bouwen' de enige, of zelfs de beste oplossing is.

Op 17 oktober is het de beurt aan Rotterdam. Daar vindt dan de 'Woonopstand' plaats. Wederom een landelijke demonstratie voor een radicaal anders woonbeleid. Het wordt afwachten of dat opnieuw de verschillende generaties zal samenbrengen.

www.gentsestudentenraad.be

LAAT JE HOREN

WIJ LUISTEREN

bij ons kan
je terecht

vangnet voor al
jouw vragen

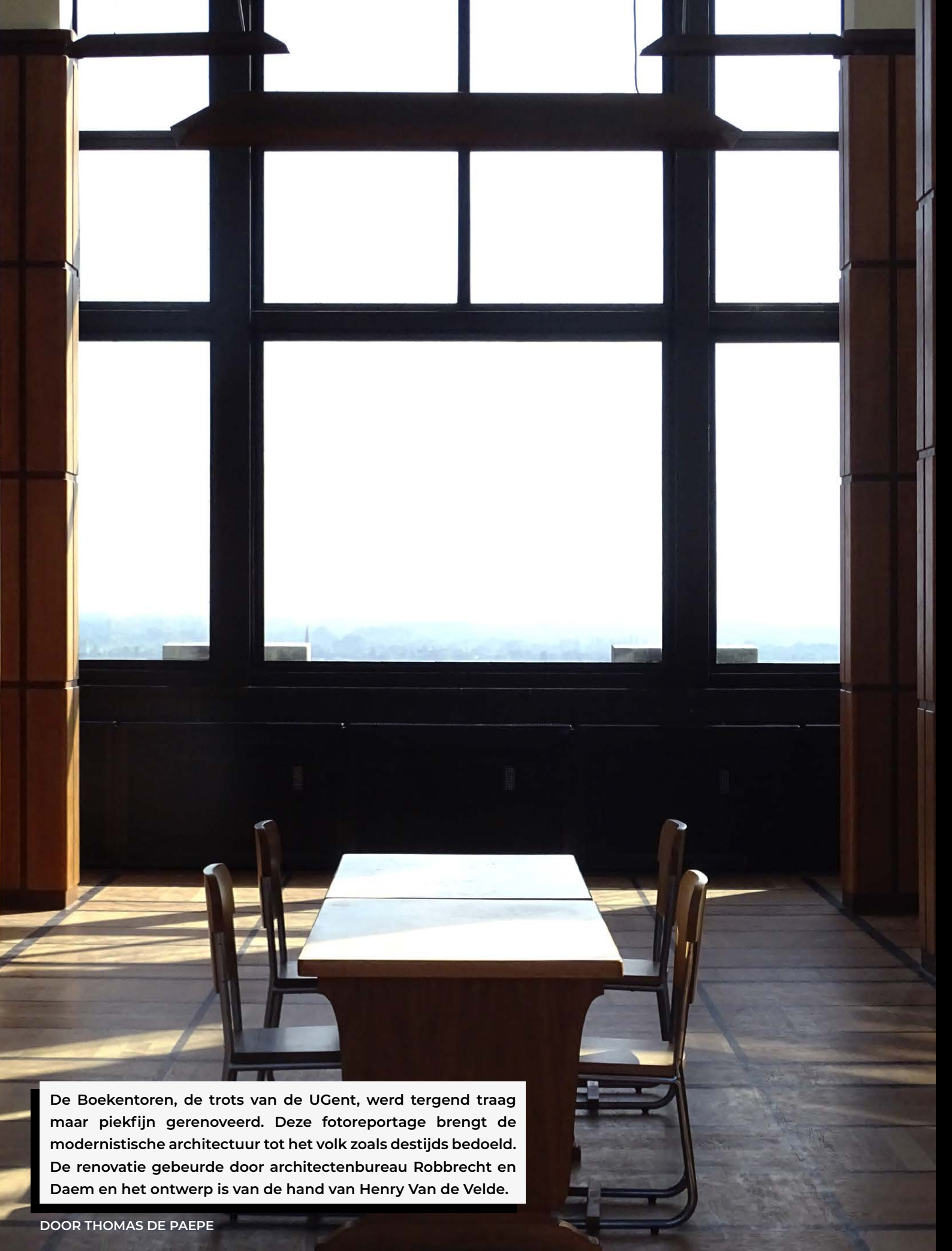
GENTSE
STUDENTENRAAD

BETRAPT

Organisaties zoals Natuurpunt, Gents Milieufront en Agentschap Natuur en Bos gaan in tegen de beslissing van de UGent om tegen beter weten in het bos aan De Sterre te kappen. Voeg jij wat kleur toe aan de laatste stukjes groen van Gent of laat je deze feiten liever zwart op wit staan?

KLEURPLAAT
DOOR PIETER-JAN FREES

De Boekentoren, de trots van de UGent, werd tergend traag maar piekfijn gerenoveerd. Deze fotoreportage brengt de modernistische architectuur tot het volk zoals destijds bedoeld. De renovatie gebeurde door architectenbureau Robbrecht en Daem en het ontwerp is van de hand van Henry Van de Velde.

DOOR THOMAS DE PAEPE

DOOR NETTE DE SCHRIJVER

De klimaatopwarming is ons allen bekend. Minder bekend zijn de effecten hiervan op verschillende geliefde en minder geliefde diertjes.

1. SPITS JE OREN, DAN KAN JE ZE HOREN (EN VOORAL ZIEN)

De sneeuw hazen die ooit te vinden waren tot in North Carolina, vind je nu enkel nog tot West Virginia. Waarom? Heel simpel: ze zijn te zichtbaar geworden voor hun omgeving. Hun vacht past zich namelijk aan naargelang het aantal zonuren per dag. Dus ook als er geen sneeuw ligt, verandert hun bruine vacht langzaam in een spierwit dekentje. De hazen beseffen zelf niet dat hun camouflage verdwijnt als sneeuw voor de zon, met als resultaat dat ze een van de gemakkelijkste prooien worden voor hongerige roofdieren. Ze worden door laboranten ook wel de 'cheeseburgers van het bos' genoemd. Sneeuw hazen zijn trouwens niet de enige diersoort die worstelt met dit probleem. Het verliezen van camouflage komt voor bij verschillende soorten met een veranderende vachtkleur die niet langer aangepast is aan een te snel evoluerend omgeving.

2. VOGELS DIE EEN GROTERE BEK KRIJGEN? VINKJE, CHECK.

Een grotere bek is niet altijd iets slechts. Vooral niet als je een vink bent. **Sara Ryding**, een doctoranda in de biologie en vogelspecialiste aan de Deakin University, en haar team voerden een studie uit over de vinken op de Galapagoseilanden (je weet wel, die van **Darwin** destijds). Deze studie ging specifiek over de middelste grondvinken. Deze vinkensoort bestaat uit vinken met een korte snavel en vinken met een grote snavel. Er was een duidelijk verschil in samenstelling van de populatie zichtbaar in correlatie met een warmer klimaat. Na warmere jaren lag het sterftecijfer bij de grondvinken met een kleinere snavel veel hoger dan dat van hun grootgebekte neven. Het groter worden van "aanhangsels" (lees: snavels, staarten, oren, enzovoort) noemt men in de wereld der biologen 'de regel van Allen'.

3. DE GROEISPURT VAN DE SPITSMUIZEN

Ook op kleinere viervoeters heeft het klimaat een grote invloed. De Europese konijnen in Australië krijgen steeds grotere oren, maar ook de muizen bevestigen 'de regel van Allen'. Bij bosmuizen zijn langere staarten vastgesteld. Deze zorgen bij muizen voor de temperatuurregeling van hun lichaam. Hoe hoger de constante temperaturen, hoe langer hun warmteafleider wordt. Na verloop van tijd, welteverstaan. Dit gebeurt niet in een tijdspanne van een maand. Bij bepaalde soorten spitsmuizen is het verschil nog frappanter: zij hebben niet enkel langere staarten gekregen, maar ook langere poten. Als het zo verder gaat, zullen we binnenkort op een tafel moeten staan om te gillen. Dan is die stoel niet meer hoog genoeg voor de monstermuizen.

OPNIEUW BEGINNEN TO BEGIN (AGAIN)

TICKETS & INFO
NTGENT.BE

DIT NAJAAR/THIS AUTUMN

GRIEF & BEAUTY MILO RAU
KILLJOY QUIZ LUANDA CASELLA
YELLOW LUK PERCEVAL
DISSIDENT LARA STAAL
LIEBESTOD ANGÉLICA LIDDELL

NTGent

f NTGENTSTADSTHEATER

@ NTGENT

#REBIRTH

#GREENPRACTICENOW

#BEADISSIDENT

IG NOBELPRIJZEN: DE GESCHIFTE WETENSCHAP

EEN WAARDERING VAN ONWAARSCHIJNLIJK ONDERZOEK

Alfred Nobel liet in zijn testament optekenen dat jaarlijks zij die uiterst lovenswaardig werk hebben verricht voor de mensheid, huldebetoon verdienen. De Ig Nobelprijzen zijn daarvan het excentrieke broertje. Zij eren het absurde en curieuze.

Op de website van *Improbable Research*, het wetenschappelijke tijdschrift dat instaat voor de jaarlijkse uitreiking van de Ig Nobelprijzen, valt te lezen dat ze bedoeld zijn om “het ongewone te vieren, de verbeeldingskracht te eren en de belangstelling van mensen voor wetenschap, geneeskunde en technologie aan te wakkeren”. Elk jaar worden tien onderzoeken gehuldigd, niet omdat ze van bijzondere betekenis zijn voor de mensheid, maar juist omdat ze veel vreemder en op het eerste gezicht zelfs nuttelozer lijken.

De Ig Nobelprijzen zijn een hommage aan de curiositeit die in ieder van ons schuilt en die wetenschappers de vrije loop laten met de meest bizarre en tegelijk merkwaardige resultaten tot gevolg. De idiotie spat ervan af, zowel in de gelauwerde onderzoeken, als tijdens de ceremonie: papieren vliegtuigjes, olijke speeches, Nobellaureaten in verkleedkleden en

onesies allerhande: het is een overvloed aan complete ongerijmdheid en tegelijkertijd de adoratie van de wetenschap.

DE LOF DER ZOTHEID

De geschiedenis van de Ig Nobelprijzen is minder opzienbarend dan de klassieke Nobelprijzen. Het ontstaan van deze vreemde, satirische viering van wetenschap-

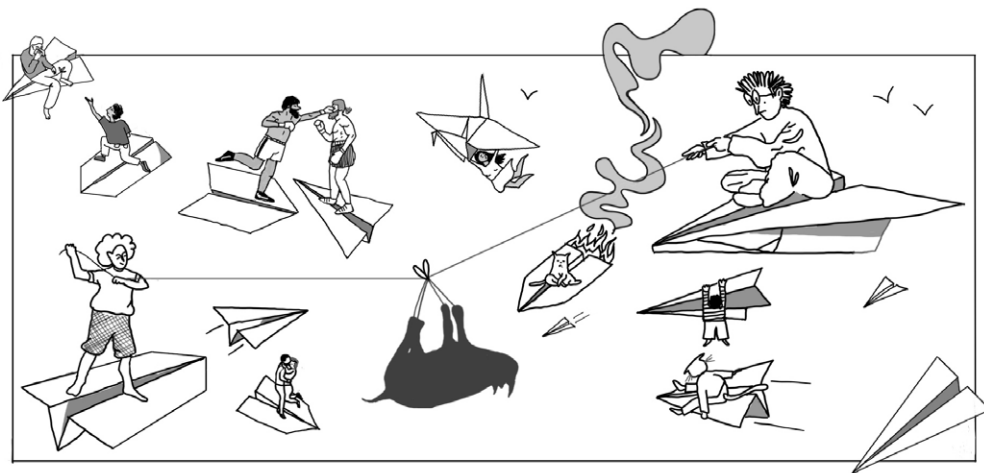
“

Het is een lofrede ter ere van kennis omwille van de kennis, een verering van pure nieuwsgierigheid

pelijk onderzoek werd namelijk niet ingesteld in het testament van een geprezen chemicus, zoals anno 1895 het geval was. Het werd daarentegen enkele jaren geleden

ingevoerd door **Marc Abrahams**, medeoprichter en redacteur van het satirisch-wetenschappelijke tijdschrift *Annals of Improbable Research*. De ceremonie vindt sinds 1991 jaarlijks plaats in de gebouwen van Harvard University. De benaming is een woordspeling op de Nobelprijzen en het Engelse *ignoble*, dat ‘onwaardig’ betekent. Het evenement is een parodie ter ere van de ongewone wetenschap, het onzinnige en het dolkomische dat in scherp contrast lijkt te staan met de serieuze air van harde wetenschappen. Abrahams interesseerde zich van kinds af aan reeds voor het kruispunt tussen wetenschap en humor, voor wat zich tussen wetenschappelijke significantie en trivialiteit beweegt. Hij benadrukt in interviews dat prille wetenschappelijke onderzoeken vaak erg waanzinnig of gek kunnen lijken, waardoor ze al snel als onbeduidend gecategoriseerd worden. Maar dat zijn ze nooit. Integendeel, de Ig Nobelprijzen bejubelen onze innerlijke nerd en de wetenschap die op zoek is naar het interessante en absurde. Ze bewijzen dat wetenschap verre van ernstig hoeft te zijn.

Er worden prijzen uitgereikt in verschillende disciplines, zoals ook bij de Nobelprijzen het geval is. Dit jaar ging de Ig Nobelprijs voor de Biologie naar een Zweedse onderzoekster en haar collega's voor

analyseonderzoek over 'variaties in spinnen, tsjirpen, kwebbelen, trillen, murmelen, miauwen, kreunen, piepen, sissen, jouwen, janken, grommen en andere manieren van communicatie tussen kat en mens', aldus de website van *Improbable Research*. De chemieprijs ging dan weer naar verschillende internationale teams die onderzochten of de geproduceerde geuren, afkomstig van het publiek in een cinemazaal, een betekenisvolle indicator zijn voor de mate van geweld, seks, drugsgebruik, enzovoort die in de film voorkomen.

Ook een vredesprijs wordt uitgereikt, en dit jaar ging die naar het team dat onderzocht of mensen baardgroei ontwikkeld hebben als bescherming tegen slagen in het aangezicht. Op gelijkaardige wijze worden onderzoekers uit verschillende disciplines, gaande van economie en transport tot entomologie en akoestiek, gelauwerd voor hun bijdrage aan het wetenschappelijk kennisbestand. Dé basisvereiste is dat de winnaar iets gedaan heeft dat mensen eerst doet lachen en vervolgens aanzet tot nadenken. Het is een lofrede ter ere van kennis omwille van de kennis, een verering van pure nieuwsgierigheid.

SERIEUS NIET AU SÉRIEUX

De opzet van de prijsuitreiking zit lekker geflipt in elkaar en steekt op niet mis te verstane wijze de draak met de serieuze sfeer die zo vaak met wetenschap geassocie-

eerd wordt. Zowel de openings- als slotrede zijn bijvoorbeeld elk niet langer dan twee woorden en als de voorstelling van je onderzoek de voorziene tijd overschrijdt, dan zal traditiegetrouw een elfjarig meisje – **Miss Sweetie Poo** – de 'saaie praat' van de presenterende onderzoekers onderbreken met de luidkeelse verkondiging dat ze zich verveelt. Het was tijdens vroegere edities ook dermate courant dat het pu-

“

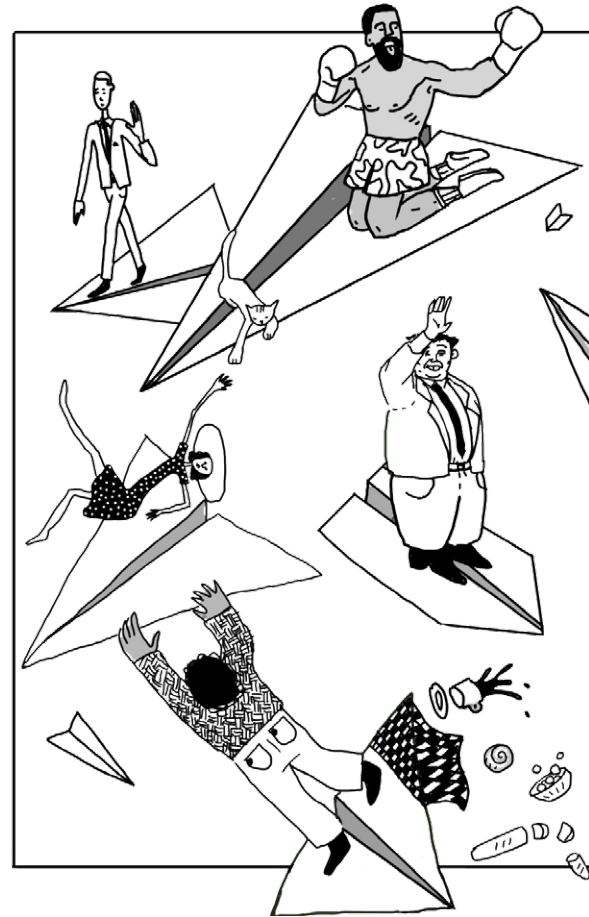
**Dé basisvereiste is
dat men iets gedaan
heeft dat mensen doet
lachen, en vervolgens
doet nadenken**

bleik papieren vliegtuigjes op het podium wierp, dat er nu specifieke momenten voorzien worden om er te gooien naar een doctoraatsstudent, gekleed in schietroos en helm. Van oudsher veegt een werkelijke Nobelprijswinnaar in de fysica de vliegtuigjes achteraf bij elkaar. Elk jaar heeft de ceremonie ook een thema (bv. engineering) en deze ging dit jaar gepaard met intermezzo's van een mini-opera van betwistbare kwaliteit, maar dat is dan ook het doel. Ook worden er lezingen gegeven. De Ig Nobelprijzen kunnen echter nooit volledig in woorden gevat worden en daarom zijn alle vorige edities

online beschikbaar. Zo kan je zelf eens meemaken hoe het eruitziet als wetenschappers volledig *losge-*

De scheidingslijn tussen serieuze wetenschap en bovengenoemde persiflage is trouwens minder scherp dan op het eerste zicht zou lijken. In het jaar 2000 werd namelijk de eerste en tot nu toe enige Ig Nobelprijs uitgereikt aan een wetenschapper die later ook een werkelijke Nobelprijs zou krijgen.

Sir Andre K. Geim won in 2000 zijn Ig Nobelprijs voor de Fysica ter ere van onderzoek waarin hij erin slaagde een

levende kikker te laten zweven door gebruik te maken van diens inherente magnetische eigenschappen. In 2010 won hij daadwerkelijk een Nobelprijs voor de Fysica. Ook zijn er jaarlijks tussen de tien en twintig echte Nobelprijswinnaars aanwezig op de ceremonie, om de prijzen uit te reiken.

LAUREATEN UIT DE LAGE LAN- DEN

Er zijn ook een paar Belgen die in het verleden een Ig Nobelprijs verdiend hebben. Een prijs voor de geneeskunde werd in 2011 uitgereikt aan **Luk Warlop**, professor aan de KU Leuven, voor zijn ontdekking dat, wanneer je dringend naar het toilet moet, je in bepaalde financiële situaties betere of slech-

tere beslissingen zal nemen. Ook in disciplines als literatuur, medische diagnostiek en psychologie zijn al Belgische onderzoekers geloofd. Zelfs een bedrijf, Lernaut &

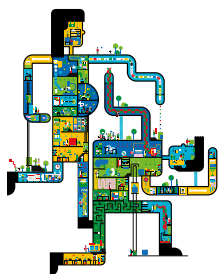
“

Prille wetenschappelijke onderzoeken kunnen vaak erg waanzinnig of gek lijken

Hauspie, ontving reeds een Ig Nobelprijs voor het introduceren van imaginaire getallen in de boekhoudkunde.

Het is echter belangrijk te onthouden dat de Ig Nobelprijzen, naast alle gekheid, nog steeds uitstekend én belangrijk onderzoek belonen. Zo won in 2020 een team van Belgen en Nederlanders de Ig Nobelprijs in de geneeskunde voor de beschrijving van misofonie, oftewel een abnormale prikkelbaarheid bij het horen van bijvoorbeeld kauwgeluiden. Dit is momenteel een erkende klinische aandoening waarvoor behandelingen ontwikkeld worden. Kortom, De Ig Nobelprijzen zijn een viering van de menselijke nieuwsgierigheid en het perfecte huwelijk tussen humor, wetenschap en technologie.

Dag van
De Maakbare
Mens

IK OF WIJ? DE (A)SOCIALE KANT VAN MEDISCHE VOORUITGANG

23/10 | ZEBRASTRAAT GENT

WWW.DEMAAKBAREMENS.ORG

SPREKERS

MARGOT CLOET
FREDDY MORTIER
MAHSA SHABANI
SIGRID STERCKX
MARK LEYS
MARTINE LEWI
HEIDI MERTES
BERT VERHAEGEN
WANNES VAN HOOF
JOHNY VANSEVENANT (MOD.)

i.s.m

Vlaanderen
verbondt ons

UIT

PAS

demens.nu

GEUZEN
HUIS

HUMANITAIER
VERBOND

HUMANITAIER
VERBOND

Studeren met je smartphone is een slecht idee

EIGEN
ONDERZOEK
SIMON AMEZ
EERST

Simon Amez, tot voor kort verbonden aan de faculteit Economie en Bedrijfskunde, verdedigde afgelopen vakantie zijn doctoraat over de relatie tussen smartphonegebruik en studieresultaten. Hij vertelt over zijn project, de Nokia 3310 en voetbal.

Waarover gaat uw doctoraat precies?

“Wat ik heb onderzocht is de impact van smartphonegebruik op studieresultaten: als je vaker op je smartphone zit, heb je dan betere of slechtere punten op het einde van het semester? Bij veel mensen leefde er al een soort besef dat smartphonegebruik daarvoor niet bevorderlijk is, maar eigenlijk was

“

Het maakt geen verschil of je je Nokia 3310 of je smartphone neemt

er nog maar weinig onderzoek naar gebeurd. Vaak zijn het in eerste instantie ook de positieve effecten die bij nieuwe technologieën worden belichaamd, en pas later komt het besef dat toch niet alles even rooskleurig is. Uit vorige studies kwam vooral de negatieve correlatie tussen smartphonegebruik en studieresultaten naar voren, maar het probleem is dat dit eigenlijk ook puur toeval kan zijn. Er kan een derde factor opduiken die inspeelt op beide aspecten, zoals motivatie of discipline. Zo is het goed mogelijk dat je net een groep ongemotiveerde of ongedis-

ciplineerde individuen observeert, die niet vaak studeren en hun vrije tijd doorbrengen op hun smartphone met games. Dan bekom je een groep die toevallig én slecht scoort én vaak hun gsm gebruikt.”

Is er een verschil tussen het gebruik van een smartphone en het gebruik van pakweg een oude Nokia?

“We hebben gesteld dat er een negatieve impact van smartphonegebruik op studieresultaten is, maar als je die wilt aanpakken, moet je weten wat erachter zit. Er zijn meerdere mogelijke verklaringen. Iedere minuut dat je, bijvoorbeeld, met je smartphone doorbrengt, is een minuut tijdens dewelke je niet studeert. Als je dus puur tijd afweegt, maakt het geen verschil of je jouw Nokia 3310 of jouw smartphone neemt: een verloren seconde is een verloren seconde.

Ook multitasken bestaat niet. Wat er in je hoofd gebeurt, is continue *task switching*. Mensen denken dat ze met meerdere zaken tegelijk bezig zijn, maar eigenlijk is dat je brein dat continu heen en weer switcht tussen verschillende taken waarvan jij denkt dat je ze tegelijk aan het doen bent. Dat zorgt voor efficiëntieverlies én je studeert minder goed, wat kan resulteren in slechtere scores. Dit kan veroorzaakt worden door triggers zoals meldingen van applicaties, FOMO (*fear of missing out, red.*), of escapisme.”

U bestudeerde ook voetbaleconomie. Welke wereld vindt u persoonlijk de leukste om in bezig te zijn?

“Voor mij was het heel leuk om de voorbije vier jaar de afwisseling te hebben. Als je een doctoraat doet, ben je gefocust op één thema. Daarom was het leuk om regelmatig te kunnen switchen en je hoofd leeg te maken. Anderzijds was het voetbalproject een beetje mijn kindje. Ik heb mijn masterproef geschreven over de impact van een doelpunt net voor de rust. Ik had daarvoor zelf een hele grote dataset opgebouwd en ik begeleidde masterproefstudenten die ook rond thema's als voetbalstatistiek en voetbaleconomie werkten. De combinatie en de afwisseling van de twee projecten was heel plezant.”

SKATEN IN GENT: LOOPT HET OP ROLLETJES?

SCHAMPER LAB

De elektrische step is ondertussen al een tijdje een vaste waarde in het Gentse straatbeeld. Nu lijken skateboards, rolschaatsen en andere manieren van rollende beweging ook steeds vaker voor te komen. Is dat wel praktisch haalbaar in Gent?

HE WAS A SKATERBOY, STARTED DURING LOCKDOWN BOY

Toen anderhalf jaar geleden massaal van ons gevraagd werd om thuis te blijven, wisten veel mensen niet hoe ze hun dagelijkse dosis aan vitamine D nog konden krijgen. Wandelen hangt na een tijdje iedereen de strot uit en wie gaat er nu fietsen als je geen terrasje kan doen om eventjes uit te rusten? Als zelfs de tennisvelden en looproutes gesloten zijn, wat moet een mens dan nog doen om buiten te komen? Velen onder ons werden Proustgewijs teruggeblazen naar hun kindertijd, waar ze in alle vreugde skates, rolschaatsen of andere exotische voertuigen op wielletjes leerden kennen. Herinnert iemand zich nog de 'wheelies'? Wat volgde was een heropleving van de eighties die zelfs **David**

Hasselhoff niet had kunnen voorspellen: Gent sloeg aan het skaten. Menig Gentenaar kan beamen dat het Gentse straatbeeld nu meer skaters telt dan vroeger, alsook meer winkels voor skaters. Nu is de vraag natuurlijk: hoe skatevriendelijk is Gent?

TRICKS BEFORE DICKS

Opgelet: dit artikel gaat niet over skateparken. Ook al heeft Gent het tweede grootste skatepark van Europa aan de Watersportbaan, alsook tal van andere kleine skateparken zoals dat in het Zuidpark. De vraag die ons boeit is of je een skateboard kan gebruiken als dagelijks vervoersmiddel in Gent. De Gentse wegen werden hier op de proef gesteld met een standaard 8.25" deck, maar dit onderzoek kan

zeker ook gelden voor gebruikers van longboards of rolschaatsen. Daarnaast moet nog even vermeld worden dat de gebruikte wielletjes eigenlijk rolschaatswielletjes zijn – die dus veel beter tegen een stotje kunnen dan standaardwielen – en dat deze test werd gedaan op autoluwe zondag. Het is dan ook sterk aan te raden om dit experiment na te bootsen met de juiste uitrusting en op momenten dat de Gentse wegen relatief rustig zijn.

RING-A-DING-DING!

De wegen binnen de kleine ring van Gent zijn divers genoeg en representatief voor de Gentse skatevriendelijkheid. We onderscheiden verschillende soorten wegen: kasseibanen, heerlijk geasfalteerde fietsstraten en geasfalteerde straten met het Voetpad Des Doems. Het behoeft wellicht geen uitleg dat kasseien niet de ideale ondergrond zijn om op te skaten. Wielletjes

blijven namelijk meteen steken tussen de stenen, waardoor enige voorwaartse snelheid een verre toekomstdroom lijkt. Vermijd dus te allen tijde deze banen, waarvan het enige doel lijkt de jonge skater te ontmoedigen in zijn reis naar de les. Meer nog: indien de jonge skaters er dankzij goddelijke interventie toch in slagen enige voorwaartse snelheid te verwezenlijken, is de kans bijzonder groot dat de kasseibaan hen toch een grotere helling toegooit. Gevolg: de jonge – edoch dappere – skater belandt verslagen en onelegant op het gezicht. Neem het aan van een ervaren rot: de kasseien willen, en zullen, u op uw bakkes slaan.

FIETS IS KONING, BOARD IS BOER

De tweede categorie wegen bestaat uit heerlijk geasfalteerde fietsstraten. In deze straten kan je als skater iets doen dat lichtjes illegaal aanvoelt: het blitsende fietspad betreden. Meteen wanneer je wielen deze geasfalteerde baan betreden, besef je: dit is de toekomst! Zoals **Marty McFly** op een *hoverboard* voel je meteen de weerstand met de grond dalen, of zelfs volledig verdwijnen. *Move along*, auto's. De baan is van ons! Af en toe zal je wel een ietwat geïrriteerde fietser tegenkomen, die denkt dat de fietsstraat hun rechtmatige eigendom is en je maar een boer bent die niet het gesofisticeerde niveau van een fietser kan bereiken. Rebelse skaters zullen

echter beseffen dat deze rigide indeling van de publieke ruimte een vorm van onderdrukking is. Dat gezegd zijnde, zolang je met een beetje respect en gezond verstand op deze 'skatesnelwegen' cruist, zal je zelden iemand horen klagen over je aanwezigheid. Af en toe worden deze straten echter onderbroken door een voorrangsweg, die ingericht is voor keizer auto. De rebel stapt daar gewoon van zijn board en gebruikt zijn plots verheven status als voetganger om het oversteekrecht te verwerven en nadien ongestoord verder te rollen.

VOETPAD DES DOEMS

Sommige straten zijn jammer genoeg te druk om ongestoord het vervoersmiddel van de toekomst te gebruiken. Daar kan een skater altijd voor het voetpad opteren om verder te skaten. De meeste voetpaden in Gent zijn echter veraderlijk voor alles op wielen. Van losse stenen tot diepe groeven: het lijkt alsof de meeste voetpaden ontworpen zijn als een hinderisparcours. Daarnaast heb je

natuurlijk ook de vele en tragere voetgangers om rekening mee te houden; zij blokkeren maar al te graag het volledige voetpad. Behoed u dus voor de voetpaden en skate enkel wanneer het rustig is.

VERDICT

Als skateboardstad heeft Gent veel te bieden: ook al zijn er veel kasseien, de meeste wegen zijn rustig genoeg om gewoon over straat te rollen. Zeker voor studenten, die vaak de spitsmomenten vermijden, is een skateboard dus een uiterst handige manier om zich te verplaatsen. Wanneer je op je bestemming bent aangekomen, kan je het skateboard gewoon in de aula naast je zetten of ergens tegen de muur. Een geweldig alternatief voor de armzalige fiets dus, wiens slappe banden snel zouden knappen in de Overpoort en waar je nog een halfuur verliest met het zoeken van een deftige stalling. Het skateboard: vervoersmiddel van de toekomstige elite!

'De Doodgravers van België'

DOOR TRISTAN DE BELSER

DE DOODGRAVER VAN BELGIË

WOUTER
VERSCHULDEN

Als iets de politieke agenda van '19-'20 beheerste, was het de aanslepende regeringsvorming. Pas na 662 dagen slaagde de politieke top erin de regering-De Croo I te vormen. Het zou niet lang duren alvorens iemand dit gebeuren zou neerpennen: journalist **Wouter Verschelden** probeert het in 'De Doodgravers van België'.

Hij vertolkt de gebeurtenissen van de verkiezingen in 2019 tot aan de voltrokken regeringsvorming. Politieke verslagen lezen meestal lastig, maar deze niet. Politici worden als prozaïsche personages voorgesteld en er wordt minder klem op de partijen gezet. Dit heeft voor- en nadelen: het boek is toegankelijk, maar de grotere politieke dynamiek verwaagt. De voornaamste openbaring betreft de deal tussen PS en N-VA. Deze omvat een verregaande splitsing van België in ruil voor financiering. De PS expliciteert zo zijn regio-

nalistische karakter en het getuigt van een ontluikende sympathie tussen De Wever en Magnette.

De auteur is geen compromis genegen: iedereen krijgt ervan langs. Magnette is "geketend aan zijn achterban en voelt de hete adem van PTB/PVDA in zijn rug". **Bouchez**, de MR-voorzitter, is een "unitaristische egotripper". Maar Bart De Wever? Hij lijkt een ware staatsman. Over hem lezen we niet dat hij net zo onder druk stond van zijn achterban én het Vlaams Belang om zijn huid duur te verkopen in de gesprekken met PS. Verschelden mist hier een grote kans. De Vlaams-regionalistische bril die de schrijver hanteert is dan ook de belangrijkste zwakte van het boek. Hij stelt het confederalisme voor als een vast, neutraal gegeven. Niettemin werpt het boek een toegankelijke blik achter de coulissen van de Wetstraat.

INTERNATIONALISERING
PROGRAMMAHERVORMING
DICHT BIJ EIGEN LEEFWERELD
DIVERSITEIT EN TOEGANKELIJKHEID
BIBLIOTHEEK
FACULTEITSGEBONDEN
STAGES
KEUZEVAKKEN

Interesse of vragen?
Stuur een mailtje naar
participatie@gentsestudentenraad.be

ONTDEK
JOUW FSR
FACULTAIRE STUDENTENRAAD

@gentsestudentenraad
www.gentsestudentenraad.be

DE HOAX VAN DE HOKJESMAATSCHAPPIJ

Wij leven in een hokjesmaatschappij. We krijgen een sticker op ons hoofd gekleefd zodat we zouden passen in een door de samenleving gecreëerd vakje. Het lijkt bijna surreëel te denken dat mensen te vatten zijn in een verzameling van nietszeggende stereotypes.

Je bent hetero óf homo. Je bent liberaal óf socialist. Je bent pessimist óf optimist. De samenleving lijkt het af te schilderen alsof er geen tussenweg bestaat. Iemands persoon wordt steeds opnieuw afgebeeld als een aaneenschakeling van simplismes en het allegaartje van al die hokjes maken jou dan tot 'jou', als het ware. Ik weet dat het allemaal een mooie, sociologische verklaring heeft – iets met onbewuste stereotypering en sociale rollen – maar waarom gaat iedereen daar zo passief in mee? Het lijkt soms alsof we er niks aan willen veranderen, alsof we het allemaal verschrikkelijk moeilijk vinden om die bevredigende illusie waarin iedereen mooi in afgelijnde definities past, los te laten.

Herakleitos, een Griekse geleerde, is gekend voor zijn uitspraak 'panta rhei' oftewel 'alles stroomt'. Deze man die bijna drieduizend jaar geleden leefde, beseftte al dat niets in het leven kan worden gevat als iets vaststaand. Alles beweegt. Categorieën creëren is bijgevolg zinloos omdat er nooit genoeg voorbeelden zullen bestaan die aan alle kenmerken voldoen om te kunnen spreken van een categorie. Schoolvoorbeelden bestaan waarlijk enkel in boeken. In de realiteit zijn

we allemaal zwevende pionnetjes in een oneindig venndiagram. Het is de diverse verzameling van nuances, tussenoplossingen en grijze zones die ons vormgeeft. Spijtig genoeg wordt deze diversiteit steeds weer op de achtergrond geschoven en kiest men

liever voor de makkelijke uitweg waarbij men mensen in een categorie tracht onder te brengen op basis van oppervlakkige observaties en afgezaagde stereotypen.

“
We moeten de complexiteit die ons kenmerkt, durven erkennen

Aan iedereen die zegt dat we het tijd moeten geven, dat we wel vanzelf zullen evolueren naar een maatschappijvorm waar geen etiketten meer worden opgeplakt: niets gaat vanzelf. In feite gaat het enkel over een switch in onze mindset. We moeten onze drang om steeds te willen categoriseren vervangen door een gewoonte om vrijer te zijn in ons denken. We moeten ondoordachte veroordelingen achterwege laten en de complexiteit die ons kenmerkt durven erkennen. Je hoeft niet te kiezen tussen de door de samenleving opgestelde politieke stromingen of seksualiteiten. Je kan ook zomaar wat free-wheelen en een mengelmoes zijn van verschillende opties op het oneindige spectrum van de mensheid zonder dat daar een naam op geplakt moet worden. Het is onze verantwoordelijkheid om een verandering in gang te zetten waarbij we met z'n allen lekker kunnen *panta-rheien*, zodat we ons leven in vrede kunnen leiden met onze ingewikkeldheid. Laat u niet zomaar in een hokje plaatsen. Je bent veel meer dan zo'n goedkoop stereotype.

Is Cruella de Vil gay?

DOOR JUDITH LAMBERT
EN CHARLOTTE MONBAUILLEU

Zowat iedereen heeft vormende herinneringen aan Disneyfilms. Van opgelopen trauma's bij Mufasa's dood tot wachten op een rare relatie met dwergen: Disney heeft impact. Al is die misschien negatiever dan eerst gedacht. Welkom bij *queer coding* 101.

Als we ontleden welke factoren er zoal van invloed zijn op het leven van een kind, zal Disney wellicht vrij hoog op het lijstje staan. Zowat ieder kind consumeert Disney in grote hoeveelheden. Doorgaans is het voor ouders een makkelijke afleiding die hun vermoeiende koters ook nog eens enkele levenslessen meegeeft. Toch staan de geliefde klassiekers niet los van kritiek. Door hun praktijk van *queer coding* zouden die kneedbare kindjes immers wel eens kunnen opgroeien met negatieve percepties van LGBTQ+.

WAT IS QUEER CODING?

Queer coding is het proces waarbij personages bewust of onbewust bepaalde fysieke kenmerken of gedragingen gaan vertonen die doorgaans geassocieerd worden met de LGBTQ+-gemeenschap, ook al blijft de expliciete geaardheid van de personages in het midden. Dit

zorgt ervoor dat mannelijke personages bepaalde typerende, veelal feminie kenmerken toegewezen krijgen en vrouwelijke personages zich stereotiep mannelijker gedragen.

Het fenomeen ontstond toen in het Hollywood van de jaren 30 censuur hoogtij vierde. Wat mogen filmmakers in beeld brengen? Wat is ongepast? Dit leidde tot de zogenaamde *Hays Code*, die filmmakers gebod bepaalde maatschappelijke thema's te mijden. Ook het afbeelden van alles dat queergelateerd was, werd niet in dank afgenomen. In de jaren 60 werden deze restricties opgeheven, maar LGBTQ+-onderwerpen bleven in de taboesfeer gedijen. Een film kon wettelijk gezien dan wel queer personages vertonen, toch werd erop neergekeken. *Queer coding* kon door zijn impliciete aanpak een uitweg bieden.

WAAROM IS QUEER CODING EEN PROBLEEM?

Het achterpoortje dat een dergelijk vermommen bood, bleek echter geen grote verlossing te zijn. Personages met queer kenmerken werden namelijk enkel aanvaard wanneer zij de rol van de antagonist vertolken. "Je mag een dragqueen afbeelden, maar enkel in een rol die kinderen nachtmerries zal geven", moet een Disney-producent aan de scenarist van 'De kleine zeemeermin' destijds gezegd hebben. Zo ontstond de beeltenis van **Ursula**, die gespiegeld is aan een echte dragqueen met een diepe stem, overmatige make-up en de gave om mensen in zeedieren te veranderen.

Door enkel slechteriken kenmerken te geven die afwijken van de heteronormatieve standaard, ontstaat er een onbewuste link tussen queer en het slechte. Dat kleine kinderen bovendien het voornaamste doelpubliek van deze tekenfilms zijn, vereenvoudigt het probleem niet. Kinderen telkens weer de boodschap meegeven dat alles wat afwijkt van de heteronorm kwaadaardig is en verslagen moet worden, zouden we ook al eens indoctrinatie durven noemen.

Die boodschap wordt nog meer versterkt wanneer flamboyante snoodaards naast de helden

DIVINE, DE DRAGQUEEN WAAR URSULA OP GEBASEERD IS

DISNEYS MOEILIJKE RELATIE MET QUEERNESS

van dienst worden geplaatst. In originele Disneyfilms zijn de hoofdpersonages telkens het schoolvoorbeeld van wat de heteronormativiteit voorschotelt aan de maatschappij. De mannen zijn sterk en heldhaftig, vrouwen net lieflijk en zacht. **Hercules** heeft kanonballen waar bicepsen horen te zitten, terwijl je in **Ariëls** ogen net zo goed kan wegvaren als op de golven van de oceaan waarin ze woont. Vergelijk de avonturier **John Smith** uit 'Pocahontas' met zijn tegenstander, **gouverneur Ratcliff**. De eerste heeft golvende blonde lokken en draagt als accessoire een geweer, terwijl de ander van hoed tot kniekous in het roze gekleed is, haarlintjes draagt en geobsedeerd is met glitter.

DISNEY, DE SLECHTERIK?

Het voorgaande schetst een wreed beeld dat lijkt te impliceren dat Disney een homofobe organisatie is die de LGBTQ+-gemeenschap ten onder wil brengen. Desondanks zijn er ook wetenschappers in gender- en diversiteitsstudies die er een andere visie op nahouden. Volgens hen tracht Disney al lang een inclusief platform te bieden dat de queergemeenschap probeert te bereiken. Het zijn dan niet per se *queer coded* personages, maar bepaalde elementen van het plot

JAFARS POSITIEVE EVOLUTIE

dat soelaas bieden. De hoofdpersonages van tekenfilms ondergaan vaak een magische transformatie, zijn verschoppelingen van de maatschappij omdat ze anders zijn en smachten ernaar een vre-

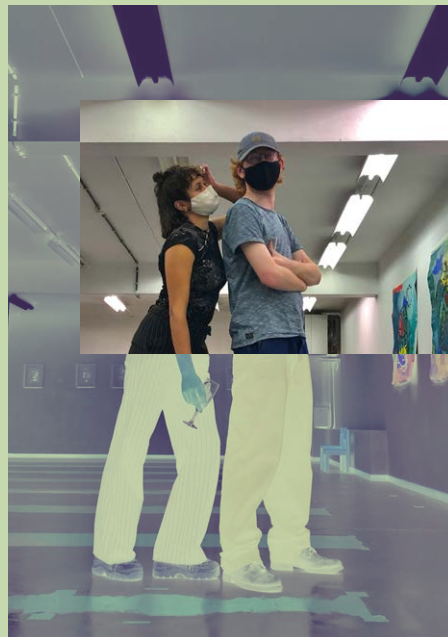
“

**Kinderen telkens weer
de boodschap meegeven
dat alles wat afwijkt
van de heteronorm
kwaadaardig is, zouden we
ook al eens indoctrinatie
durven noemen**

devol plekje in hun maatschappij te vinden. LGBTQ+-mensen kunnen deze scenario's interpreteren als allegorieën voor hun eigen leven. Voorbeelden van zulke getekende lotgenoten zijn **Peter Pan**, **Pinokkio**, **Assepoester** en **Dumbo**.

De sfeer van de jaren 60 waar queer personages enkel aanwezig zijn op het witte doek door ze aan negatieve emoties te linken is ondertussen al lang vervlogen. Meer nog: huidige generaties smachten naar positieve LGBTQ+-boegbeelden in kinderfilms. Om geliefde klassiekers in een nieuw jasje te steken, is Disney de voorbije jaren bezig aan een golf van liveactionherwerkingen. 'De leeuwenkoning', 'Assepoester' en 'Belle en het beest' zijn de revue al gepasseerd, en ook 'De kleine zeemeermin' en anderen liggen in het verschiet. In deze vernieuwde versies werkt Disney de negatieve linken met *queerness*

weg. De geacteerde versie van **Jafar** uit 'Aladdin' is niet langer het mietjesachtige schurkentypetje dat zijn getekende versie wel was. Wat wel nog een brug te ver lijkt voor Disney, zijn openlijk LGBTQ+-helden.

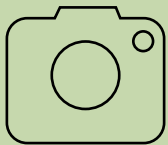
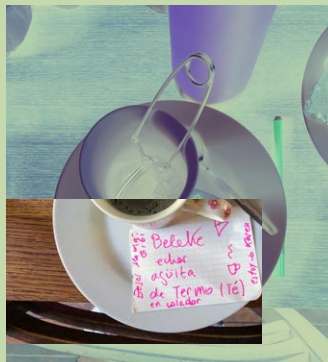

PHOTO DUMP

Ode aan de maaltijdkoerier

DOOR DRIES VAN DORT

Het zijn gouden tijden voor mensen met mageirocofobie. Technologie heeft de deur geopend naar een hele wereld aan culinaire specialiteiten. Daarom een ode aan de koeriers die het verkeer trotseren om ons comfort te vrijwaren.

Het is vijf uur 's avonds. Grijze wolken spannen zich uit boven de stad en in een niet nader genoemd kot tikt de regen zachtjes tegen het raam. Vier huisgenoten liggen tam in hun zetel te discussiëren over wat ze zullen eten die avond. In de koelkast ligt niets bruikbaar, niemand heeft zin om ook maar één voet buiten te zetten om naar de winkel te gaan en die overgebleven klikjes van vorige week bevatten al meer cultuur dan een gemiddelde studentenfuif. Er is gelukkig een laatste optie: "Willen we gewoon iets bestellen?"

De gezichten van de kotgenoten klaren op als de hemel na een stortbui. Een wereld van culinaire specialiteiten bevindt zich aan hun vingertoppen op een smartphonescherf. De beslissing om te bestellen is snel gemaakt. De beslissing wáár te bestellen kan echter pas genomen worden na een uitgebreide kosten-batenanalyse van elk online bestelplatform. Minuten gaan voorbij terwijl het democratische beslissingsproces zich voltrekt. Uber Eats? Is wel snel, maar die leverkosten zijn dan weer zo absurd hoog dat hun portefeuille spontaan begint te jammeren. Deliveroo dan maar? Die scheren blijkbaar geen hoge toppen qua arbeidsomstandigheden; men wil natuurlijk nog steeds moreel uit de hoogte kunnen doen bij vrienden. De keuze valt uiteindelijk op Take-away.

Opties worden gewikt en gewogen. Poule & Poulette? Nee, dat kwam vorige keer koud toe. Beirutti? Is blijkbaar een ervaring die je 'op restaurant' eens moet meemaken. McDonald's? Nee, want dat bestellen ze altijd. Uiteindelijk beklinken ze een of andere vage pizzeria die volgens een kotgenote 'echt de beste pizzeria van heel Gent is'. De rest twijfelt, maar vertrouwt op het oordeel van hun kotgenote; ze zal er wel al eens gegeten hebben, of het kennen via vrienden ... Soit, het zal wel in orde zijn.

Een bestelling en financiële kater later, krijgen ze een mooi kaartje waar ze de koerier op kunnen volgen. De kaart verzekert dat het eten er snel zal zijn. *Het is te zeggen*: af en toe, want de koerier neemt nogal vaak de foute afslag en is geen snelle fietser. Maar even later gaat de bel gelukkig al. Als lemmingen die een klif zien, rennen de kotgenoten richting de voordeur. De koerier, door weer en wind geteisterd, presenteert hen de warme pizzadozen. Een seconde voelen ze spijt dat ze bij het bestellen niet de optie aangeduid hebben om vijf procent fooi aan de natgeregende koerier te geven. De tafel wordt gedekt, een wijntje wordt uitgeschonken. De pizza is aanvaardbaar. Het leven is goed.

Een paar uur later duikt de twijfel echter op. Hebben ze nu alweer zo veel geld aan eten uitgegeven? Worden die koeriers wel deugdelijk betaald? Krijgen ze een eerlijk arbeidscontract? Kunnen de kotgenoten nu niet gewoon eens leren koken? De pizza heeft een nasmaak zoals een shotje tequila: het idee is altijd beter dan de realiteit.

Kinderen vóór de eerste date

DOOR FELIX CAPON

Sofie is 21 jaar oud en studeert psychologie aan de UGent. Met haar toestemming delen we hier het verhaal van haar bijzondere date.

“Het was deze zomer nog. Kort na de herexamens matchte ik met **Tom** op Tinder. Hij had niet veel foto's van zichzelf. Na enkele berichten uit te wisselen was het duidelijk dat we beiden niet op zoek waren naar iets serieus. Sommige gesprekken lopen ook gewoon vlot en het gesprek met Tom was er zo een. We deelden ambitie en een passie voor ondernemen.

Tom sprak over hoe hij acht jaar geleden gestart was met zijn eigen bedrijf. Hij woont in het centrum van Parijs op een steenworp van het hoofdkantoor en de Eiffeltoren. Je hoort het al: deze man heeft veel geld en weinig tijd. Toch had Tom dat weekend de tijd genomen om naar België te komen. Zo vertelde hij me dat zijn zus op het punt stond te bevallen. Kinderen schrikken me af, dus dat onderwerp hebben we snel naast ons neergelegd.

Na enkele dagen op die kutapp berichten uit te wisselen, besloten we over te schakelen naar WhatsApp. We deelden nog wat foto's met elkaar. Het werd me snel duidelijk: deze gast is een beest van een man. Het ene pittige berichtje volgt het andere en we beslissen om elkaar te ontmoeten. Er is iets spannend aan een *hookup* inplannen met een rijke ondernemer uit Parijs die zijn zwangere zus be-

zoekt voor een weekend. Ik zal het niet snel opnieuw meemaken.

“
Hij kan niet wachten om de kleren van mijn lijf te scheuren

Het is zover: Tom stuurt me dat hij vertrekt. Ik ruim mijn kot op alsof mijn ouders op bezoek komen. Wat zeg ik, alsof mijn kotbaas komt controleren! Tom stuurt dat hij geparkeerd staat. Hij kan niet wachten om de kleren van mijn lijf te scheuren. Ik pak de fles rosé uit mijn frigo en net wanneer ik de kurkentrekker vastdraai, hoor ik mijn gsm trillen.

“Je gaat dit nooit geloven.” Dit soort berichten maken mij woedend. “Mijn zus haar water is gebroken.” Eerst ben ik enorm verward. Dan begin ik te lachen. Ik stuur hem dat het geen probleem is en dat hij voorzichtig op de baan moet zijn. Licht teleurgesteld denk ik al na over welke film ik voor mezelf ga opzetten. Dan schiet het me te binnen dat het wel een ongelooflijk goed gepland excuus kan zijn. Misschien was zijn zus helemaal niet zwanger. Misschien heeft hij zich gewoon bedacht.

Ten slotte krijg ik nog een bericht van Tom. “Mag ik straks nog afkomen?” Dit treft alles. Zijn zus moet dan toch écht zwanger zijn. Ik stem in, eerder verward. Na een dik uurtje krijg ik nog een berichtje. “Ik ben er binnen een kwartiertje :)” Vreemde avond, goede seks, geen spijt. Of ik Tom nog opnieuw zal zien? Denk ik niet. Het zal alleszins een van de meest bijzondere dates zijn die ik heb meegemaakt.”

Misschien is het u of één van uw geliefden al eens overkomen: u bent afgestudeerd of besloot het studentenleven vroegtijdig achter u te laten. In beide gevallen zal u de komende maanden geconfronteerd worden met het echte leven.

Tenzij u behoort tot de groep gepri-vilegieerden onder ons en er even een jaartje tussenuit kan glippen naar Bali, zal u zo snel mogelijk uw zaken op orde moeten brengen. Wij bij Bureau Cratia BV zijn er om u te helpen. Vindt u rechtstreekse communicatie ook te vermoeiend en verwarrend? Bureau Cratia BV speelt de rol van communicator tussen u en verschillende instellingen.

Eerst en vooral zal u waarschijnlijk een poging willen ondernemen om te solliciteren. Hiervoor kan u eventueel een interimbureau inschakelen. Wij zorgen ervoor dat het e-mailverkeer tussen u en het bureau zo omvangrijk mogelijk is. Wij zullen u vragen een vragenlijst in te vullen van slechts een vijftiental pagina's, waarna u dagelijks e-mails zult ontvangen met suggesties die absoluut niets te maken met de vooraf aangegeven voorkeuren. Hier houdt het

natuurlijk niet op. Ook het verkeer in de andere richting nemen wij voor onze rekening. Wij stimuleren u om dagelijks e-mails te sturen

“

U zal dan doorverwezen worden naar een van de andere medewerkers die u op hun beurt zullen doorverwijzen

naar algemene infoadressen waarop u telkens een geautomatiseerd antwoord terug zal krijgen waarop u dan niet meer kan antwoorden door onze vernieuwde *no reply technology*.

Was uw zoektocht naar werk niet succesvol? Geen zorg, ook voor contact met overheidsinstanties zoals RVA en vakbonden helpen wij graag. Zo zorgen we er, bijvoorbeeld, voor dat u zich nooit zal vervelen door tweemaal dezelfde persoon aan de lijn te hebben. We bieden u een ruim aanbod van werknemers aan die uw oproep zullen beantwoorden. Deze gevarieerde waaier aan mensen zal u elk een ander antwoord bieden op dezelfde vraag of in sommige gevallen zullen zij simpelweg niet kunnen antwoorden op

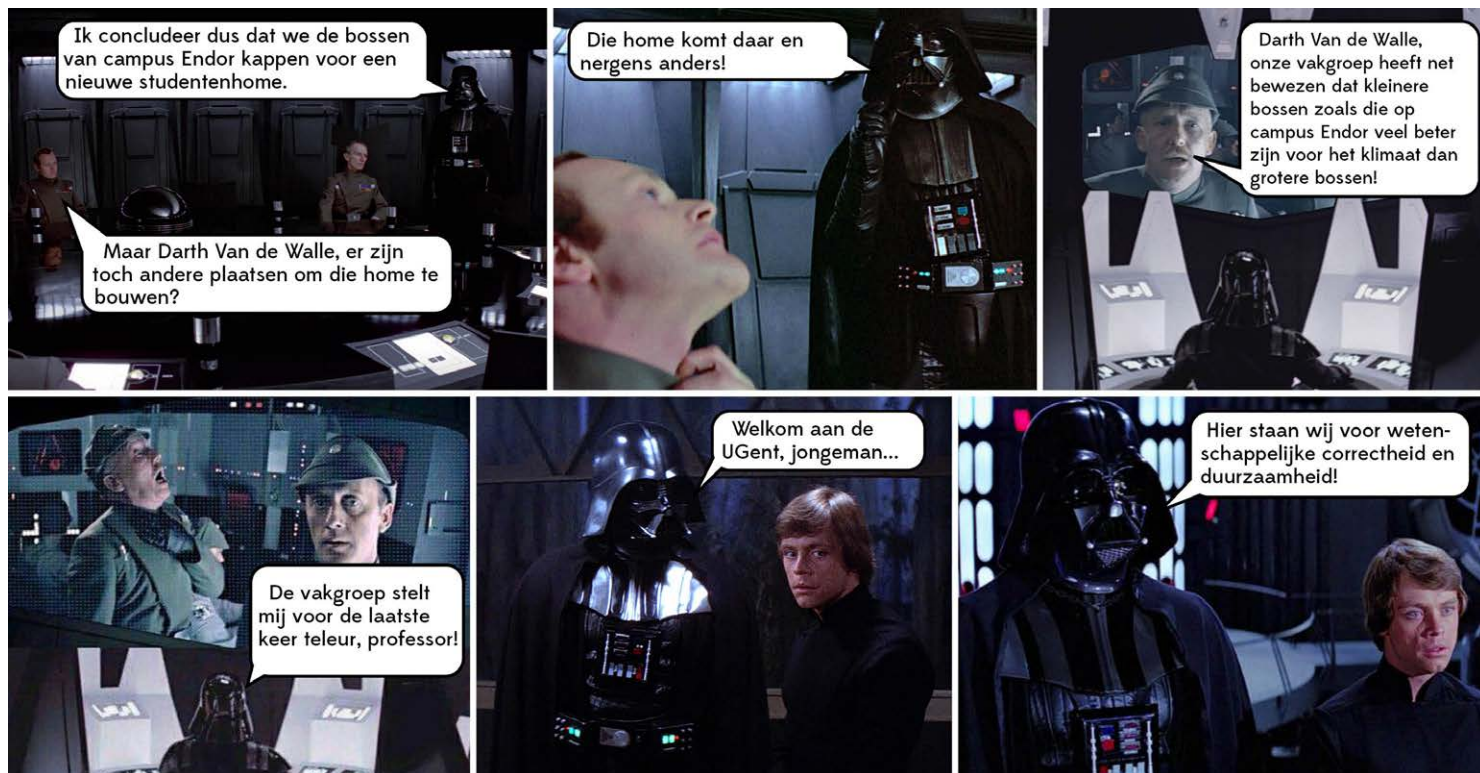
uw vraag. In het laatste geval zal u dan automatisch doorverwezen worden naar een van de vele andere medewerkers die u op hun beurt zullen doorverwijzen naar iemand die al dan niet het antwoord op uw vraag kan bieden.

Draagt mailen niet uw voorkeur weg? Bent u iemand die liever telefonisch contact opneemt? Ook dan staan we voor u klaar. Nooit meer zal u moeten luisteren naar de grootste pophits terwijl u wacht op een bediende die u te woord wil staan. Vanaf nu krijgt u uitsluitend een stukje klassieke muziek te horen dat elke vijftien seconden herhaald wordt en klinkt alsof de bediende hun eigen gsm-speaker tegen de microfoon duwt, speciaal voor uw luistergenot. Ook zorgen wij voor een uitgebreid aanbod aan gsm-spelletjes die u kan spelen terwijl u wacht. Denk bijvoorbeeld aan het klassieke numerieke keuzespel: u krijgt een lijst met criteria en drukt dan op toets '1' of toets '2' afhankelijk van welke uitspraak het meeste op u van toepassing is. Met deze informatie wordt bovendien niets gedaan.

Contacteer ons dus nu voor de ultieme ervaring van het echte leven. Bureau Cratia BV zorgt ervoor dat de tijd zo traag mogelijk gaat zodat u uw leven zo aan u voorbij kan zien gaan.

Wetenschappelijk correcte ontbossing

James Cooke ontvangt
eredoctoraatDOOR CHARLOTTE MONBAILLEU
BEELD DOOR DRIES BLONTRICKDe
liegende
rector

James Cooke – bekend van kokhalzen en televisie – mag zich binnenkort tussen **Angela Merkel**, **Dame Mary Beard** en **Isabel Allende** plaatsen. De UGent eert Cooke voor zijn nationale verdienste als de *nation's sweetheart* en opvolger van **Samson**. De professionele sidekick liet zich voor het eerst opmerken in het absoluut niet misplaatste programma 'Nieuwe Buren'. Daarin liet hij samen met **Karen Damen** de schrijnende realiteit zien van het leven zoals het is. Zonder gin-tonic. Daarin leerde Vlaanderen dat je af en toe een

time-out kan nemen van armoede. Is dat even een meevaller!

Ook rector **Rik Van de Walle** is een grote fan. "James, binnenkort dr. Cooke (*lacht*), toont ons beelden van een leven dat we ons niet kunnen voorstellen. Dat hij dat vaak vanop de boot van een miljonair doet, maakt niet zo veel verschil", getuigt de rector vol passie. "Cooke's alomtegenwoordigheid in het Vlaamse medialandschap geeft ons dan ook geen andere keuze dan hem een plaats te geven in ons UGent-hart. En hoe kan

dat beter dan met een eredoctoraat?", besluit Rik. Of dr. Cooke zal moeten kokhalzen van de fairtradewijn die de UGent aanbiedt op recepties, blijft afwachten.

**WIS
PER**

**DANS
THEATER
MUZIEK
BEELD
FOTOGRAFIE
LITERATUUR**

**18 JAAR OF OUDER? ZOEK JE EEN PLEK OM ZELF KUNST
TE MAKEN EN BELEVEN, SAMEN MET ANDEREN?**

VIND JOUW WORKSHOP OP **WWW.WISPER.BE**